

Prostovoljni oddelki:
 1. odd.
 2. odd.
 3. odd.
 4. odd.
 5. odd.
 6. odd.
 7. odd.
 8. odd.
 9. odd.
 10. odd.
 11. odd.
 12. odd.
 13. odd.
 14. odd.
 15. odd.
 16. odd.
 17. odd.
 18. odd.
 19. odd.
 20. odd.
 21. odd.
 22. odd.
 23. odd.
 24. odd.
 25. odd.
 26. odd.
 27. odd.
 28. odd.
 29. odd.
 30. odd.
 31. odd.
 32. odd.
 33. odd.
 34. odd.
 35. odd.
 36. odd.
 37. odd.
 38. odd.
 39. odd.
 40. odd.
 41. odd.
 42. odd.
 43. odd.
 44. odd.
 45. odd.
 46. odd.
 47. odd.
 48. odd.
 49. odd.
 50. odd.
 51. odd.
 52. odd.
 53. odd.
 54. odd.
 55. odd.
 56. odd.
 57. odd.
 58. odd.
 59. odd.
 60. odd.
 61. odd.
 62. odd.
 63. odd.
 64. odd.
 65. odd.
 66. odd.
 67. odd.
 68. odd.
 69. odd.
 70. odd.
 71. odd.
 72. odd.
 73. odd.
 74. odd.
 75. odd.
 76. odd.
 77. odd.
 78. odd.
 79. odd.
 80. odd.
 81. odd.
 82. odd.
 83. odd.
 84. odd.
 85. odd.
 86. odd.
 87. odd.
 88. odd.
 89. odd.
 90. odd.
 91. odd.
 92. odd.
 93. odd.
 94. odd.
 95. odd.
 96. odd.
 97. odd.
 98. odd.
 99. odd.
 100. odd.

STRAŽA

Prostovoljni oddelki:
 1. odd.
 2. odd.
 3. odd.
 4. odd.
 5. odd.
 6. odd.
 7. odd.
 8. odd.
 9. odd.
 10. odd.
 11. odd.
 12. odd.
 13. odd.
 14. odd.
 15. odd.
 16. odd.
 17. odd.
 18. odd.
 19. odd.
 20. odd.
 21. odd.
 22. odd.
 23. odd.
 24. odd.
 25. odd.
 26. odd.
 27. odd.
 28. odd.
 29. odd.
 30. odd.
 31. odd.
 32. odd.
 33. odd.
 34. odd.
 35. odd.
 36. odd.
 37. odd.
 38. odd.
 39. odd.
 40. odd.
 41. odd.
 42. odd.
 43. odd.
 44. odd.
 45. odd.
 46. odd.
 47. odd.
 48. odd.
 49. odd.
 50. odd.
 51. odd.
 52. odd.
 53. odd.
 54. odd.
 55. odd.
 56. odd.
 57. odd.
 58. odd.
 59. odd.
 60. odd.
 61. odd.
 62. odd.
 63. odd.
 64. odd.
 65. odd.
 66. odd.
 67. odd.
 68. odd.
 69. odd.
 70. odd.
 71. odd.
 72. odd.
 73. odd.
 74. odd.
 75. odd.
 76. odd.
 77. odd.
 78. odd.
 79. odd.
 80. odd.
 81. odd.
 82. odd.
 83. odd.
 84. odd.
 85. odd.
 86. odd.
 87. odd.
 88. odd.
 89. odd.
 90. odd.
 91. odd.
 92. odd.
 93. odd.
 94. odd.
 95. odd.
 96. odd.
 97. odd.
 98. odd.
 99. odd.
 100. odd.

Prostovoljni oddelki:
 1. odd.
 2. odd.
 3. odd.
 4. odd.
 5. odd.
 6. odd.
 7. odd.
 8. odd.
 9. odd.
 10. odd.
 11. odd.
 12. odd.
 13. odd.
 14. odd.
 15. odd.
 16. odd.
 17. odd.
 18. odd.
 19. odd.
 20. odd.
 21. odd.
 22. odd.
 23. odd.
 24. odd.
 25. odd.
 26. odd.
 27. odd.
 28. odd.
 29. odd.
 30. odd.
 31. odd.
 32. odd.
 33. odd.
 34. odd.
 35. odd.
 36. odd.
 37. odd.
 38. odd.
 39. odd.
 40. odd.
 41. odd.
 42. odd.
 43. odd.
 44. odd.
 45. odd.
 46. odd.
 47. odd.
 48. odd.
 49. odd.
 50. odd.
 51. odd.
 52. odd.
 53. odd.
 54. odd.
 55. odd.
 56. odd.
 57. odd.
 58. odd.
 59. odd.
 60. odd.
 61. odd.
 62. odd.
 63. odd.
 64. odd.
 65. odd.
 66. odd.
 67. odd.
 68. odd.
 69. odd.
 70. odd.
 71. odd.
 72. odd.
 73. odd.
 74. odd.
 75. odd.
 76. odd.
 77. odd.
 78. odd.
 79. odd.
 80. odd.
 81. odd.
 82. odd.
 83. odd.
 84. odd.
 85. odd.
 86. odd.
 87. odd.
 88. odd.
 89. odd.
 90. odd.
 91. odd.
 92. odd.
 93. odd.
 94. odd.
 95. odd.
 96. odd.
 97. odd.
 98. odd.
 99. odd.
 100. odd.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

**2 uredbenik se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure dopoldne**

Bitka pred Dračem.

Pred Dračem smo porazili Lahe. — Sasonov govori v dumi. — Asquith govori o mirovnih pogojih. — Nemški uspehi pri Verdunu. — Turško poročilo o padcu Erzeruma. — Kje bodo bodoče bitke?

Ruska duma otvorjena.

Dne 21. t. m. je ruski car sam otvoril dumo. Najprej je bila služba božja, na to slovesna otvoritev. Car je pri otvoritvi imel kratek nagovor na poslane, v katerem jih je navduševal za resno delo v teh težkih časih ter jim želel popolnega uspeha. — Predsednik Rodzianko se je carju zahvalil, da je prišel med ljudske zastopnike.

Na to je zunanji minister Sasonov podal obširen pregled čez zunanjo politiko.

Sasonov govor o zunanji politiki.

Ruski zunanji minister Sasonov je imel v dumi govor, v katerem je slikal politični položaj ter izjavil, da bo ruska vlada vstrajala neomajno pri sklepu, nadaljevati boj tako dolgo, dokler ne bo sovražnik premagan. To je in ostane trdni sklep ruskega naroda in njegovih zvestih zaveznikov. Znano nam je, kdo je povzročil neštivilna gorja, vsled katerih zdihuje sedaj vsa Evropa. To sedaj omenjati, bi bilo popolnoma odveč, če bi nemški državniki in Prusija ne vstrajali pri tem, da nam in našim zaveznikom naprtijo in podtikajo vso odgovornost za sedanjo svetovno vojsko. Toda Rusiji in njenim zaveznikom je bila ta svetovna vojska vsiljena, da branijo svoje najsvetejše pravice. Že vnaprej smo vedeli, da bo vojska neizogibna, vsled česar smo ohranili in bomo tudi v bodoče kljub žrtvam in izgubam ohranili popolnoma mirno kri.

Solidarnost četverosporazuma.

Da bo zjamčen uspeh, je treba tesnega združenja z zaveznikom in popolnoma sporazumnih naprov. Vsled oddaljenosti Rusije od njenih zapadnih zaveznikov je pa to sporazumljenje zelo oteženo. Toda storilo se je vse, da bo dosežen ta smoter. Naši za-

stopniki se prav živahno udeležujejo posvetovanj vseh vprašanj, katera razpravljajo zavezniki na posvetovalnih zborovanjih v Angliji in Franciji. Razen teh političnih in vojaških posvetovanj so zaveznice še tudi želele sestanka zastopnikov vseh zaveznikov, da se posvetujejo glede potrebnih priprav za bodočo gospodarsko zvezo vseh zaveznikov. Važnost tega vprašanja je jasna kot beli dan. Če se ima opraviti s takim sovražnikom, kakor je Nemčija, ki je mnogo let pod plaščem in pod pretvezo tradicionalnega prijateljstva skušala zazibati v sen pozornost sosedov, dočim je brusila istočasno svoj meč, je pač na mestu, že zdaj misliti na koristna sredstva, da se v bodoče ne bodo ponavljali dogodki, kakršni so se razvili s tako naglico pred poldrugim letom.

Sasonov se klanja Franciji.

Trditelj, češ, zavezniki si žele, da bi bil nemški narod popolnoma uničen, je jalova. Kdo bi mogel računati s tem, kako uničiti narod, broječ 70 milijonov duš. Zavezniki niso imeli nikoli takih misli. Zahtevajo za se pravico, da se v svoji deželi svobodno razvijajo in se nočejo dotakniti zakonitih pravic narodov. Zahtevajo samo v svrhu zagotovljanja svojega obstanka, da se napravi konec neizprosne egoizmu in ropaveljni poželjivosti, ki so značilne poteze prusovstva. To prusovstvo se mora prisiliti enkrat za vselej, da ne bo imelo nobene moči. Ako bi pa ne prišlo do tega, bi bile vse žrtve zaveznikov brez uspeha in zaman. Zveza, med zaveznikom se mora izpopolniti, ne da bi bilo pri tem potrebno žrtvovati temu ali onemu zavezniku del svoje samostojnosti. Celo drugače so tozadevne razmere pri naših sovražnicah. Tam postanejo zavezniki podložne države. Dejanski je res prav težko še govoriti o Avstro-Ogrski, Turčiji in Bolgariji kot samostojnih državah, ker so položili Nemci v teh državah svoje roke na armade in sploh na vse panoge politične uprave v teh državah. Štejem se srečnega, da izrečem na tem mestu svoje odkritosrčno občudovan-

je nad vstrajnostjo in globoko zasnovanimi načrti, s katerimi izvršuje francoski narod priprave za zmago. Kar stori Francija v tem oziru, je ravno tako velikanske vrednosti, kakor sijajni uspehi hrabre armade. Za skupno stvar skupno prelita kri je ustvarila med nami in Francijo vezi, katerih ne bo mogla pretrgati in razušiti nobena sila.

Štejem se za srečnega, da še enkrat pripomnim, da so končnoveljavno odstranjena vsa prejšnja nespornostna, ki so dolgo časa kalila odnošaje med Anglijo in Rusijo. Tisti poslanci, ki bodo v kratkem posetili naše zaveznike, se bodo prepričali na lastne oči o sijajnih uspehih, katere je doseglo njihovo vojaštvo na suhem in na morju.

Italijanske čete, ki morajo premagovati težkoče gorskih bojev, podijo sovražnika nazaj korak za korakom iz ozemlja, ki je že dolgo let sanjalo o tem, kako se povrtni nazaj v italijansko domovino. Na balkansko-jadranski morški obali se bojujejo Italijani skupno z zavezniki zoper skupnega sovražnika.

Pred nedavno sta se pridružili Italija in Japonska londonski pogodbi. Pogodba je bila podpisana v Londonu dne 30. nov. 1915. Sme se torej smatrati, da bodo abotne vesti, češ, ta ali ona zavezniška država bo sklenila posebej mir, sedaj enkrat za vselej obmolnile, kajti države, ki so sklenile tozadevno pogodbo, ne smatrajo mednarodne obveznosti za kosček papirja, ki nima nobene vrednosti.

Sasonov snubi Poljake.

Žalostna poročila prihajajo iz pokrajin, ki jih ima sovražnik začasno zasedene. Vi vidite, kaj se godi pri bratskem poljskem narodu, v junaki Belgiji, in v hudo prizadeti Srbiji. Povsod vlada velika groza in revščina. Nesrečnim žrtvam, ki ječijo pod težkimi preizkušnjami, lahko zakličemo: Le pogum! Ura rešitve je že bila! Kakor grozna ironija zveni hvala, katero si dajejo Nemci sami za dobrote, s katerimi baje obsipavajo prebivalstvo v zasedenih krajih. Nemško časopisje je posebno ponosno na ustanovitev poljskega vseučilišča v Varšavi. To

LISTEK.

Dva njetnika — rešena.

Črtica iz viničarskega življenja v Slovenskih goricah. — Spisal A. Kosi.*

Oj, koliko žalosti in bridkosti je povzročil koncem mesca julija 1914. leta cesarjev razglas o mobilizaciji! To je bil jok in stok v družinah zlasti ondi, kjer je mnogoštevilna obitelj izgubila svojega rednika. Ločitev je bila sicer povsod težka, a najtežja pač v hišah, kjer se je oče trudil, delal in skrbel za svoje drage, kjer je vladala ljubezen in kjer je kraljeval mir v družini.

Nekje v Ormoško-lutomerskih goricah se je dogodilo to, o čemer v naslednjem pripovedujem.

„Jutri torej pojdejo.“

„Da, jutri pojdejo. Grozno težko mi je za našega, posebno sedaj, ko se je ves izpremenil in tako lepo skrb za mene in otroke.“

* Ta črtica smo ponatisnili kot odlomek iz knjižice „Iz dni skrbi in žalosti“, ki jo je pred kratkim izdal šolski ravnatelj A. Kosi v Središču. Priporočajo jo dolge, ki se dobi pri izdajatelju v Središču in v vseh večjih knjigotrdnicah po Slovenskem (cena je 45 v), še omenimo, da obsega omenjena knjižica poleg raznih povesti iz vojnega življenja tudi igrokaz „Po mobilizaciji doma“, ki ga v poslednjem času kaj rada uprizarjajo razna izobraževalna društva na deželi v korist Rudečemu križu. Op. ur.

Tako se je začel pogovor Rižnarjeve Neže in Loparnikove Treze, dveh viničaric, ki sta se sešli s svojima brenatama** spodaj pod hribom pri studencu.

Prva, Neža, kakih 27 let stara žena, ki je bila še le pet let s Tomažem Rižnarjem poročena. Njen mož je bil velik prijatelj žganja; če je imel le svoj frakeljček, je bil že zadovoljen in srečen. Ni se torej čuditi, da je ves svoj zaslužek odnašal dan za dnem dolgi k cerkvi v Trbučevo gostilno, kjer so točili tudi žganje. Pa ne samo njegov, marveč tudi Nežin zaslužek je navadno šel po grlu. Zakaj takoj izpočetka zakona je Tomaž tako odredil, da je plačilo za oba prejemal povsod sam. Vedel je za to gospodar, a vedeli so to tudi drugi posestniki, h katerim sta hodila Rižnarjeva na delo.

Pravili so sicer ljudje Neži, še preden je vzela Tomaža, da je velik pijanec, da ne bo imela nič dobrega pri njem, toda kaj se vse ne govori, kadar se kdo ženi. In, moj Bog, saj ima venčar vsak človek svoje slabosti. Mu bo pač poizkušala odpraviti grdo razvado pijančevanja.

Toda ni šlo in ni šlo, dasiravno je že vse poizkušala.

Druga viničarka, Loparnikova Treza, je bila za kakih deset let starejša od Neže in glede zakona tudi srečnejša. To povzamemo že iz njenih besed, ko pravi, da ji je jako težko za moža, ki se je ves spremenil in tako lepo skrbi za njo in za otroke.

** V hribih prebivalci Slovenskih gorik navadno nimajo pitne vode, ker ni studencev. Studenčnice si prinašajo viničarji izpod hribov v takozvanih leseh brenah ali putah. Brenta drži okrog 25—30 l. V mislih sta imeli vpoklicanje svojih mož k črni vojski.

„A kako je že bilo, da se je vaš mož odvadil pijače?“ prične zopet Rižnarjeva.

„Samo onemu mlademu zdravniku v O se imam zahvaliti za to. Ta je spravil mojega moža na pravo pot“, odvrne Loparnikova Treza ter potem nadaljuje: „Moj Filip je bil neizmerno zateleban v žganico; rajši jo je imel, kakor vse drugo na svetu. Nobenega dela se ni mogel lotiti, nobenega človeka, da ne bi pil grde smrdljive, žganice. Na deo je hodil le tja, kjer so dajali žganico in če te ni bilo, ali kjer so ponujali samo jabolčnico, ondi ga drugi dan že niso več videli med delavci. Zaradi te nesrečne svoje strasti se je tudi v Vavpotičem, poprejšnjim našim gospodarjem, sprl in morala sva se seliti.“

Prva leta, ko sva se vzela, je bil Filip navadno le ob nedeljah pijan, opoldne ga navadno ni bilo, prišel — ne, priguncal se je še le popoldne ali proti večeru domov. In kakšen je bil? Pokloben divjaku! Razsajal in preklinjal je, da sem se mu morala ponajvečkrat umakniti z otroki vred, sicer bi me bil še pretepel. Bog ve, kam bi nas bilo zavedlo to njegovo življenje, ko bi ne bilo prišlo nekaj vmes, kar je naredilo iz mojega Filipa celo drugega človeka.

Kakor rečeno, prva leta je popival Filip samo ob nedeljah, pozneje pa čisto tudi med tednom. Če je le imel v žepu kak vinar, takoj se je skrivaj zmuznil z doma, ali pa je rekel, da si gre po tobak, potem pa ga ni bilo domov do trde noči. In prišel je spet klamast, če ni kje zunaj obležal.

Nekega večera — bilo je na jesen in že precej hladno — je obležal zopet nekje zunaj na planem. Bacnili so ga iz gostilne, ker je sitnaril in gestom zabavljaj.

Tisto noč nisem zatisnila očesa; vedno se mi je

je zanjka, s katero se hoče pridobiti zaupanje po Nemcih opustošene Poljske. A podjetje je že vnaprej obsojeno k neuspehu. Od začetka vojske se že Rusija trudi, da bi razkosane dele Poljske združila pod eno zastavo.

Kako si pa misli Nemčija sveta stremjenja cellega poljskega naroda? Kakor hitro se je Nemčiji in Avstro-Ogrski posrečilo, udreti na Poljsko, ste hiteli ta dosedaj nerazdeljen del poljskega ozemlja si med seboj razdeliti. Ker so Nemci ustregli manjvažnim željam poljskega naroda, pričakujejo sedaj, da se bode sedaj poljski narod odpovedal svojim svetim stremljenjem po lastni avtonomiji in bo zatisnil oči pred novopripravljenim robstvom ter bo pozabil na svoje brate na Poznanjskem, kjer se vsi vsepoljski življi trdovratno pokončujejo. Govori se o nameri Nemčije, da misli ista z novimi obljubami in dozdevnimi priznanji v zasedenem ozemlju dobiti nekaj tisoč Poljakov, da bi jih dala potem usmrtiti za triumf germanizma kot navadne žrtve topovskih žrel. Sasonov noče verjeti, da bi se poljski narod, ki je prežet od vznesene narodne zavesti, dal zapeljati, in bi privolil, da bi se njegova kri prelivala za poznanjske tirane.

Nevtralci.

Pridem do današnjih odnosajev z nevtralci. — Najprvo k našemu škandinavskemu sosedu. Večkrat sem izjavil, naj je bilo v dumi ali v pogovorih z raznimi osebnostmi in zastopniki časopisja, da napram Švediji ne gojimo nobenih drugih čustev, nego čustva odkritosrčnega prijateljstva in samo želimo, da bi ožje zveze dobrega sosedstva tudi zanaprej obstale. Vzrok spora bi mogel biti le umeten. Švedija se ne želi povečati na račun Finske; istotako tudi mi ne stremimo po ozemlju našega sosedu na severu. Rusija si že po svoji zgodovini ne želi dohoda na prosto morje skozi škandinavsko ozemlje, ampak čisto v drugismeri.

Rumunija.

Rumunija tekom sedanje dobe še nadalje vstraja pri svoji izbrani nevtralnosti. Četverosporazumove države soglašajo s tem položajem, ker so prepričane, da Rumunija svojih lastnih interesov noče izdati, in če bo odločila na ura udarila, bo vedela svojo narodno enoto na račun svoje veljave braniti. Gotovo je, da bo pri tistih, ki gojijo prave simpatije do tega naroda, našla Rumunija pravo podporo, ako se proti napadom skupnega sovražnika brani za obstoj svoje nepristranosti.

Izkrcavanje v Solunu.

Potem ko je Sasonov omenil odpoklic četverosporazumovih čet z Galipolja, ki se je izvršil zaradi spremenjenega strateškega položaja, je Sasonov govoril o izkrcavanju v Solunu in je opozarjal na primero nemškega državnega kancelarja s postopanjem Nemcev v Belgiji. Vkorakanje v Belgijo in opustošenje te dežele so kršenja svetih obveznosti, ki jih je Prusija leta 1839 prevzela. V celnem mirnem izkrcavanju četverosporazumovih čet v Solunu pa ni ne najmanjšega napada na pravico, ker določba londonske pogodbe daje vsaki treh varnostnih vele-vlasti pravico, poslati na grško ozemlje, katero so osvobodile, svoje čete. Izven tega pa so se čete posla-le v Solun na zahtevo grškega ministrskega predsednika, kateri je v tej pomoči videl za Grško edino sredstvo, da more izpolniti svoje obveznosti napram Srbiji.

zdelo, da mora zdaj in zdaj potrskati na okno — a ni ga bilo. Se le drugo jutro je prilezel domov. Nič ni govoril, samo v posteljo se je spravil. Močno je zbolel, vnele so se mu ribice (obisti).

Tri tedne je ležal bolan. Kaj vse sem takrat z njim pretrpela, ne pozabim nikoli. Trpela sem sicer voljno, a bi še rajši, ko bi bila takrat vedela, da bo imela ta bolezen za Filipa tako ugodne posledice. Ko sem opazila, da se mu stanje vedno slabša, da je v grozni vročini in pomislite: začel je celo blesti, poslala sem v O po zdravnika, veste, po onega novega, o katerem sem slišala, da je zelo spreten.

Zdravnik se je pripeljal, preiskal bolnika in je vse potrebno odredil. Naročil je, da naj pije toplo mleko ter uživa sploh le lahke mlečne jedi, razen tega sem ga morala vsak dan po vsem telesu umiti.

Jesti pa mojemu Filipu kar nič ni dišalo. Kar je izpil mleka, bilo je vse le na silo; vse se mu je gabilo. Zdravje pa se je vendar le vračalo, če tudi počasi.

„Kaj pa, ali se mu ni nič tožilo po žganju?“ vpraša Neža.

„Le potrpi, vse ti povem. Žganje se mu je izprva študilo, kot le kaj; tudi tobak mu ni šel v slast, dasi je bil sicer strasten tobakar. Pozneje pa, ko je okrevaj, je prijel za pipico, in šlo je. Tudi želja po žganju se je začela v Filipu polagoma vzbujati, in privadil bi se je bil iznova, ko bi se ne zgodilo nekaj, kar je bilo vzrok, da je dal žganju slovo, mislim da za vselej.

Oni mladi zdravnik, ki je bil v bolnici pri Filipu, mu je naročil, naj pride takoj, ko zopet okreva,

Srbija in Črnagora.

Srbsko vrhovno poveljstvo bi moglo bolgarsko mobilizacijo z naglo ofenzivo preprečiti, a srbska vlada ni hotela prevzeti odgovornosti, da bi z bratomorstvom končala vojno. Ta srbska velikodušnost v Grčiji ni našla odmeva. Grška vlada je svoje obveznosti napram Srbiji na svoj način odložila. Srbska armada je vršila čudeže vstrajnosti in junaštva. Pripravila si je končno prsto pot do morja, odkoder so jo spravili na Krf. Seveda ta vojna sila, na katero so se meseca oktobra navalili Nemci, Avstrijci, Ogri in Bolgari, ni več tako številna, a ona je sigurno jamstvo za obnovev Srbije.

Zalostna usoda, tudi Črnigori ni prizanesla. Kralj je z nekaterimi člani svoje družine in vlade zapustil kraljestvo, da bi mu ne bilo trebalo podpisati sramotnega miru. Iz Francije je zapovedal princu Mirkotu, naj črnogorske čete reši in jih združi s Srbi; prepovedal je princu, kakor tudi zaostalim ministrom, se z Avstro-Ogrsko spuščati v kakršnakoli pogajanja.

Sasonov priznava, da diplomacija zaveznikov ni izbrala najkrajše in gošave poti, da bi spravila Bolgarijo na svojo stran. A celo v tem slučaju se menda zaveznikom ne bi posrečilo, Srbije obvarovati pred katastrofo, kajti sporazumna vojaška podvzetja zaveznikov na Balkanu so združena vedno z izvanrednimi težavami.

„Berolinski kalifat.“

Dne 3. febr. je padel Erzerum in naše čete so se pomaknile naprej. Po našem umikanju od jezera Van so Turki svoje grozovitosti napram Armencem še pomnožili.

Sasonov je nato govoril o nakani Nemčije, ustanoviti iz Turčije velikansko germansko-osmansko državo, ki bi segala od izliva reke Schelde do Perzijskega zaliva. Ta država, ki se pojavlja v vsenemških sanjah kot novi kalifat in ki zasluži ime „berolinski kalifat“, bi naj zgodovinske-mu obstoju Rusije in Velike Britanije zadala smrtni sunek. Strahovite sanje! A Bog je usmiljen!

Berolinski politiki, ki gojijo te državne načrte, pozabljajo pri tem le na eno reč, ki daje nam in našim angleškim prijateljem malo upanja: Ako bi se ta država mogla pod nemškim kladivom skovati, potem ne bi niti en dan trajala, ne samo radi notranjih slabosti, ampak osobito radi tega, ker bi ji manjkalo najpotrebnejšega za njeno eksistenco, namreč gospodstva nad morjem, ki k sreči leži v rokah našega slavnega zaveznika, Velike Britanije. Dokler bo to tako ostalo, „berolinski kalifat“ naše eksistence ne bo ogroževal.

Perzija.

Sasonov omenja razburjenja v Perziji, katera so ga prisilila, da je v pretekli jeseni tamošnje ruske posadke pomnožil. Položaj se od tega časa po nekaterih odločitvah podvzetih ruskih čet srečno izboljšuje. Šah je izrazil carju svojo udanost, kakor tudi zagotovilo, da bo zasledoval politiko, ki bo ugodna za Rusijo in njene zaveznike. Naši odnošaji napram šahovi vladi se normalno razvijajo.

Japan.

Sasonov je nato povdarjal, da se Japan ne prestando udeležuje vojske. Posebno za Rusijo je ta udeležba neskončne vrednosti. Udeležba Japana v sedanji vojski obstoji na način, ki je določen s celo vrsto pogojev v pogodbi za medsebojne od-

nošaje obeh dežel. Vihar, ki divja po svetu, je utrdil rusko-japonsko razmerje in je razprsil zadnje ostanke prejšnjih predsodkov. Obe deželi, katerim se odpira lepa bodočnost, morata svoje interese spraviti v sklad in paziti na skupne nevarnosti. Na Japonskem so ravno tako kakor v Rusiji prepričani, da so politične in gospodarske nasilnosti Nemčije na Kitajskem stalno ogrožale mir v Izhodni Aziji.

Amerika.

Interes, katerega kaže ameriška industrija napram ruskemu trgu, daje upanje, da je poleg prijaznih političnih odnošajev, ki sedaj obstojijo med Rusijo in Ameriko, mogoče tudi gospodarsko zblizanje.

Ko se je Sasonov zahvalil španski in nizozemski vladi za varstvo Rusov, ki se nahajajo v sovražni tujini, je sklenil svoj govor s sledečimi besedami:

Poslednje besede, katere bom danes tukaj spregovoril, naj izrazijo upanje, da bo sila navdušenja, katero ste že od začetka vojske pokazali, in katera je v tujini našim prijateljem in sovražnikom pokazala, da se čutite z vlado v ljubezni do domovine edine, ostala nedotaknjena, da nihče, ne prijatelj ali sovražnik ne bo mogel reči, da je ta sila padla, kajti ta sila je jamstvo naše zmage.

Kje bodo bodoče bitke?

Znani angleški vojaški pisatelj, polkovnik Reppington piše v londonskem listu »Times« o bodočih bitkah in vojnih podvzetjih sledeče: Nemčija bo napadla z vso silo ali Francijo ali bo pa izvršila napad na Anglijo in izkrcala čete ob angleški morski obali. Ta misel nas ne sme nikakor prestrašiti. Kakor je razvidno iz zadnjih nemških napadov na francoski fronti, je sicer mogoče udreti v prve črte, v obče bodo pa morali Nemci kakor v jeseni leta 1914 odnesti krvave glave.

Znano je sedaj, da so odpoklicali Nemci 17 divizij z ruskega bojišča in jih vrgli na francosko bojišče, kamor so spravili tudi ogromno število težkih topov. Računati moramo v bližnji bodočnosti z ravno tako velikimi vojnimi podvzetji na francoskem bojišču, kakor so bila v jeseni leta 1914, ko je bilo prodiranje Nemcev ustavljeno in se je morala nemška armada umakniti zadaj za reko Marno. Bojev se bodo udeležili zrakoplovci in vojne ladje.

Ni pa še povsem jasno, ali bo naperila Nemčija v tem letu svoj glavni sunek ali proti Rusiji ali proti Franciji. Mogoče je, da nas bo Nemčija na francoskem bojišču v bližnjih treh mescih samo nekoliko potresla, dočim bo udarila z vso silo na Rusijo, kakor v pretečenem letu, ko je bilo prodiranje nemških armad v Rusijo tako uspešno. Nemčiji je prav dobro znano, da bi bil njen položaj zelo opasen, ako bi pustila Rusiji v tem letu toliko časa, da bi si mogla Rusija oddahniti, sklicati pod orožje ogromno število vojaštva, kakor je zaukazal ruski car, ter se popolnoma prekrbeti s topovi, puškami in s strelivom. Zavarovati in uspešno

hranjenega denarja. Lahko si misliš, kako se mi bode tožilo po Filipu, ko bo odšel.

Sedaj v jeseni sva mislila kupiti kravo, da bi imela svoje živinče, saj veš, da sva do sedaj hranila gospodarjevo.

Ker sta se ženi precej dolgo pomudili s svojima brentama pri studencu, sta odhiteli vsaka proti svojemu domu.

Minilo je nekaj tednov po tem dogodku. Možje in mladeniči so že odhiteli pod orožje, nekateri proti severu v Galicijo, drugi pa na jug nad spletkarje in zasramovalce našega cesarstva, nad Srbe.

Tudi Tomaž in Filip sta bila med njimi, prvega je peljal vlak v Galicijo, drugega pa dol proti srbski meji.

Po hribih slovenjegoriških je zavladala žalost, veselo petje je utihnilo, le tu in tam se je oglasil kak pastirček:

Solnce gre za goro,
močno je žalostno,
lahko je žalostno,
vse je na vojsko šlo!

Mnogim družinam so bili odvzeti očetje, drugim nadebudni sinovi. Žene z otroki so se trudile in delale, da so opravile še zadnje vinogradno delo ter spravile posušeno travo iz vinograda. Z napeto skrbjo, s tresočim srcem so pričakovali ostavljeni glasovi in vesti z bojišč, molili so k dobremu Bogu in ljubi Materi božji za srečno vrnitev onih, ki so bili sedaj dan za dnevom v smrtni nevarnosti.

braniti pred silnimi ruskimi napadi bojno črto, ki je dolga celih 700 milj, dela Nemčiji in Avstriji silne skrbi v očigled dejstvu, da se ruska armada ojačuje v uprav ogromni meri od dne do dne. Iz teh razlogov se lahko sklepa, da bo izvršila Nemčija na severnem delu bojne črte napad na rusko bojno črto v smeri proti Petrogradu. Ravno glavno mesto vsake države skuša vsaka sovražna armada najpoprej zavzeti. V okolici Petrograda se izdeluje za rusko armado največ vojaških potrebščin. Če bi bil sunek nemške armade proti Petrogradu uspešen, bi bilo tudi uničeno vse rusko vojno brodogradništvo. Nemčija smatra, da bi Rusija sklenila takoj mir, če bi padel Petrograd in če bi bilo uničeno rusko vojno brodogradništvo. Da se bi pa posrečil Nemčiji ta načrt, je potrebno, da se obrne pozornost Rusije proti jugu, kjer jo že napadajo avstrijske armade. Bržčas se že vrše obsirne predpriprave in premikanja nemških čet in ko bo vse gotovo, bo udarila Hindenburgova armada v smeri proti Petrogradu.

V očigled tem možnostim pa pošiljajo lahko miselni Angleži svoje čete pred Solun, ki je od obeh bojišč tako zelo oddaljen. Če bi mi bili Nemci, bi pustili, da bi Bolgari sami zadrževali prodiranje Angležev in Francozov pri Solunu, odpoklicali bi vse čete z balkanskega bojišča na francosko ali rusko bojišče. Napadi turških armad v Mesopotamiji in v Egiptu bodo od četverosporazuma v odločilnem trenutku odtegnili z glavnega bojišča zopet nadaljnjih 600.000 mož.

Vzdrževalni doneski svojcem v vojaško službo vpoklicanih.

Štajersko cesarsko namestništvo nam je poslalo sledeča merodajna navodila, katera so dobili tudi predsedniki vseh vzdrževalnih komisij in vseh gospodarskih pomožnih uradov, kakor tudi mestni pomožni uradi v Gradcu, Mariboru, Celju in Ptuj, potem vsa okrajna glavarstva in politične ekspoziture, mestni sveti v Gradcu in Mariboru, mestni uradi v Celju in Ptuj.

C. kr. ministrstvo za deželno brambo je izjavilo z odločbo z dne 11. februarja 1916, oddelek XVII. števil. 478, sporazumno s c. kr. finančnim ministrstvom sledeče:

V smislu določb § 5 zakona z dne 26. decembra 1915, drž. zak. števil. 237, se mora v prvem odstavku tega zakona označenim svojcem (soprogi in zakonskim naslednikom k dejanski službi vpoklicanih), ako so dani drugi postavni pogoji državnega vzdrževalnega prispevka, vedno v polnem postavnem obsegu izmeriti, in se smejo le v toliko prikrasiti, v kolikor svota svojcem (§ 2, prvi in drugi odstavek) pripozitanih vzdrževalnih doneskov (vzdrževalnih pristojbin in najemnine) ne presega povprečnega dnevnega zaslužka vpoklicanega. Pri presoji tega dnevnega zaslužka v smislu ministrske naredbe z dne 28. dec. 1912, števil. 238, drž. zak. k § 5-2, morajo se tudi primerno upoštevati sedanje razmere mezde in zaslužka v poklicu vpoklicanega.

Na tak način naj se zlasti tudi postopa v slučajih, v katerih vsled nove izmere vzdrževalnega doneska, n. pr. radi otroka, ki se je rodil v dobi, ko je bil oče že v dejanski službi, svota vzdrževalnih doneskov, katero se naj izmeri za svojce, prekorači že svoječasno izračunjeni dnevni zaslužek v vojaške vpoklicanega.

Dopisnice in pisma so prihajala v domovino in prinašala poročila, kako se godi našim vojakom, kako trče okrog njih morilne kroglice, granate in šrapneli, a tudi domačini so pisali z doma svojim dragim na bojno polje ter jih izpodbujali, naj vstrajajo. V nobenem pismu pa ni manjkalo dostavka in želje, da bi se skoraj vsi zdravi in veseli videli.

To je bilo čakanja, to je bilo izpraševanja tam na pošti:

Tudi naši sosedi, Treza in Neža, sta dobivali poročila od svojih mož; zdaj po dve do tri dopisnice skupaj, sedaj zo, et po štirinajst dni ničesar. Včasih je prišel list ranejšega datuma pozneje, kasneje pisani pa prej; vse je bilo zmeđeno in zmešano. A da je le prišlo!

Neža je svojemu Tomažu tudi večkrat pisala. Mislila ga je tudi že nekajkrat vprašati, jeli mu ne manjka žganja in kako se počuti brez njega, če ga ne dobi — toda ni se prav upala. Tudi s sosedi Trezo se je o tem že pogovarjala, ugibali sta ženski, kako neki more biti „šnopsarjem“ zdaj tam na bojni poljani.

Kar dobi Neža nekega dne obsirno pismo s sledečo vsebino:

Ljuba moja žena!

Najpoprej Tebe in otroke iz srca lepo pozdravim. Ne smem sicer, kako teko dnevi, a moji tovari-

2. Soprogi vpoklicanega se mora nakloniti, ako so dani drugi postavni pogoji, državni vzdrževalni donesek, samoumevno v polni postavni izmeri, tudi taktat, ako se ista peča s postranskim zaslužkom, ki znači le zboljšanje vzdrževanja, nikakor pa ne nadomestek delavskega dohodka vpoklicanega. To se mora smatrati kot pravilno, ako postranski zaslužek ne presega vzdrževalnega doneska pripadajoči soprogi, ako je ista sama. Ako pa ima deco s pravico do vzdrževalne podpore, sme postranski zaslužek soproge presegati eninpolkratni znesek vzdrževalnega doneska, kateri gre njej sami. Ako pa se gre za najmanj tri otroke v starosti pod osem let, sme presegati postranski zaslužek dvakratno višino vzdrževalnega doneska, ne da bi ta zaslužek povzročil ustavitev vzdrževalnega doneska.

3. V smislu § 4, prvi odstavek, zakona z dne 26. dec. 1912, drž. zak. števil. 237, obstoji vzdrževalni donesek v vzdrževalni pristojbini in če je vpoklicanec plačeval najemnino, se mora njegovi družini priznati še najemninski prispevek v znesku polovice vzdrževalnega doneska.

Za priznanje, oziroma odrekanje zadnjega zneska je torej merodajno dejstvo, ako upravičeni svojec dejansko plačuje najemnino v smislu določb navedenega paragrafa, in sicer primerjajoč § 3 prvega odstavka, to je, ali je ne-le primoran bivati v najetem stanovanju, ampak tudi glede poravnania najemnine odvisev bistveno od dohodka iz dela k dejanski službi poklicanega.

Ako je torej upravičeni svojec, n. pr. otrok vpoklicanega delavca, glede svojega bivanja navezan na plačevanje najemnine, in ako se je najemnina do sedaj bistveno plačala iz delavskega dohodka vpoklicanega očeta, se mora istemu, ne glede na to, ako njegova mati dobiva državni vzdrževalni donesek, pri danih drugih postavnih pogojih za vzdrževalni donesek, dovoliti najemninski prispevek.

4. Ako so dani drugi postavni pogoji, se morajo smatrati tudi nezakonski otroci soproge vpoklicanega, katere je ista v zakon seboj vzela, kot upravičeni svojci v smislu § 2, drugi odstavek, omenjenega zakona, in ravno tako je z njimi ravnati, ako je vpoklicanec iste dejansko vzdrževal in ako ni drugega k vzdrževanju zavezanega svojca nezakonskih otrok, ali ako se jih ne more siliti k izpolnitvi svoje dolžnosti.

5. Tudi rejenci se morajo pod pogojem, da so se prevzeli v vrejzo že pred splošno mobilizacijo, in ako so dani drugi postavni pogoji, smatrati kot upravičeni svojci v smislu § 2, drugi odstavek, zakona z dne 26. dec. 1912, drž. zak. števil. 237, in tako z njimi ravnati, če jih je vpoklicanec dejansko vzdrževal in če se za reje ne plačuje primerna svota od druge strani.

V tem in v predstojećem odstavku navedenim vrstam svojcev se morajo nakazati vzdrževalni doneski, ako se pripoznajo, šele od dneva izdajanja tega razglašja (11. febr. 1916).

6. Glede pravice do tirjanja posinovljenecv in posinovnikov (ki so kako osebo posinovili), kakor tudi soproge, katere so stopile v zakon šele v dobi vojaške službe moža, se spozarja na nedavno izdane normalne razpise z dne 24. dec. 1915, oddelek XVII., števil. 25.391 in z dne 29. dec. 1915, oddelek XII., št. 25.460, t. n. priobčitev z dne 8. prosinca 1916, števil. 7 53-99 Mob.

7. Glasom pritožb, katere so došle ministrstvu za deželno brambo, vzdrževalne komisije baje v mnogin slučajih ne upoštevajo normalnega razpisa ministrstva za deželno brambo z dne 24. marca 1915, oddelek XVII. števil. 4930 (t. n. obvestitev z dne 29. 3. 1915, števil. 7 1440-31 Mob.).

Imenovana osrednja oblast opominja torej ponovno vzdrževalne okrajne komisije, da imajo pravico do vzdrževalnine tudi otroci k dejanski vojaški službi vpoklicanih, kateri so se porodili šele po dnevu, v kojem je vojaški zavezanec svoje bivališče opustil (odšel k vojakom). Samoumevno se vzdrževal-

si, ki si prečitavajo vsak večer dneve v svojih koležarčkih, pravijo, da teče že tretji mesec, odkar smo v vojni. Vojno sem si predstavljal še vse hujšo, kakor je. Res je nekaj groznega, ako grmijo topovi, kakor bi bil sodni dan, ako praskečejo strojne puške in švigajo šrapeli na vse strani, ako padajo tovariši na levi in desni, toda, človek se tudi temu privadi. Tudi jaz sem se novemu življenju že privadil. Hušlo mi je bilo prve dni, ko ni bilo moje žganičice, a samo nekoliko dni; potem sem se privadil, kakor mnogi drugi mojih tovarišev.

Vedno smo samo na čistem zraku, spimo pa izvrstno v strelnih jamah. Veš, tako globoko smo v zemlji, pravzaprav še globoje, kakor smo bili doma, ko smo rigolali vinogradi, samo da imamo jame lepo s slamo nastiljane. O, kolikokrat mislim sedaj na Tebe in otročiče; kako mi hodi po skrbi, inate li dovolj jesti ali morebiti stradate. Torej eno krono podpore dobivaš na dan! Nekaj je že to, a sedaj bo treba tople obleke in obuteli za zimo. O, kako žal mi je, da nisem bolj štedil, ko sem bil še tam doma! Koliko desetice sem po nepotrebnem potrošil za gnušno žganje! Da, gnušno žganje rečem, zakaj čudim se, kako sem mogel biti vendar tako udan tej hudičevi pijači. Mislim, da me je moral že sam hudobec dobiti v svoje zanjke. A ne boče me več nikoli! Prisegam Ti, draga moja Neža, prise-

nina v tem slučaju izplačuje šele od dneva rojstva naprej.

8. Ker se razmere, katere tvorijo podlago razsodb vzdrževalnih komisij, v teku vojne lahko spremenijo in se vsled tega spremenitev razsodb pokaže kot nujno, zavezuje ministrstvo za deželno brambo vzdrževalne komisije ponovno k dolžnosti, da vsled utemeljenih opominov ali pritožb strank svoje razsodbe vedno, in ako treba na podlagi ponovnih poizvedb presoajo in v danem slučaju v lastnem delokrogu spreminjajo. Tudi v slučaju opetovane odklonitve se mora stranki vedno izdati primerno utemeljeni odlok. Pri tem si morajo biti komisije v svesti, da je sicer sklep vzdrževalne komisije v smislu § 9, zadnji odstavek, večkrat omenjenega zakona končnoveljavnen, da pa ni strankam zabranjeno, se pritožiti zoper razsodbe vzdrževalnih komisij pri sodnijskih oblastih javnega pravosodja.

Ako se vložijo pri vzdrževalnih komisijah opomini ali pritožbe, ni treba spisov predložiti ministrstvu za deželno brambo.

Slednjič se zaukazuje ponovno vzdrževalnim okrajnim komisijam nujna rešitev vzdrževalnih zadev v vseh stopnjah, priporoča se tudi, da se, ozirajoč na popolnoma postavne določbe in varujoč koristi državne blagajne, pazi primerno na razmere v smislu človekoljubnega namena vzdrževalne postave.

Štajersko namestništvo pristavlja k tem naredbam sledeče:

Ker so se morda pogostoma pripetile prikrasave pri pripoznanju in izmeri vzdrževalnih prispevkov, primerjajoč predstojce za vzdrževalne okrajne komisije obvezne naredbe ministrstva za deželno brambo, mora se na predlog strank obravnavati tudi takrat ponoviti, kadar je že bile den ali več opominov ali prošenj za podpora odbiti.

Pri tem imajo revizijske rešitve, izdane na podlagi tega razpisa (izjema so razsodbe po § 4 in 5), povratno moč.

Na podlagi poizvedb gospodarskega pomožnega deželnega urada se mora vzdrževalnim okrajnim komisijam zlasti naročiti, da se mora pred razsodbo opomin ali ponovna prošnja stranke natančno in vestno presoditi. Upoštevati se morajo normalni predpisi, ali so dani postavni pogoji, da se vzdrževalni doneski pripoznajo in izmerijo.

Posebno nujna rešitev opominov in prošenj je potrebna radi tega, da bi stranke v slučaju zavrnitve mogle še pravočasno se pritožiti pri upravnem sodnem dvoru.

Končno se zaprosijo gospodarski okrajni in mestni pomožni uradi z ozirom na t. u. dopis z dne 25. prosinca 1916, števil. 7 4209-128, da se posebno zanimajo za zastopanje postavnih pravic svojcev vpoklicancev glede pripoznanja vzdrževalnih doneskov in da opozorijo stranke, katere iščejo nasvetov, da je dopustna pritožba na upravni sodni zbor in jim v tem oziru pomagati, da jim preskrbijo brezplačno pravno pomoč enega izmed 130 odvetnikov na Štajerskem, kateri so se k isti brezplačni pomoči že priglasili.

Albanija.

Najnověše uradno poročilo nam poroča o našem lepem uspehu pred Dračem. Italijani in Esadove oprode so morali bežati v Drač, kjer se sedaj vkrcujejo na italijanske ladje. Toda to vkrčevanje ni tako lahko, kajti z višin okoli Drača obvladujejo naši topovi tudi precejšnji del morja. Italijanske in Esadove čete so znašale okoli 10.000 mož.

Po francoskih poročilih se udeležuje bojev za Drač tudi italijansko brodogradništvo. Kako neki? Menda da

gam Ti tako slovesno, kakor sem prisegel kot vojak svojemu cesarju zvestobo, da v moja usta ne pride nikoli več niti kapljice žganja. Kako zdravega se počuti človek, ako ne smrka vedno te smrdljive tekočine. Iz sosedu Filipa sem se večkrat norčeval radi njegove zdržnosti, a danes ga blagrujem in sebe obžalujem, da že davno nisem sledil njegovemu lepemu zgledu. To bočem storiti sedaj, ko pridem domov.

Veselim se že, ljuba žena, če pomislim, kako lepo si bočeva gospodarila, ko se vrnem, koliko denarja bo ostalo, ki je šel prej po grlu.

Papirja mi je zmanjkalo, zato moram končati. Moli, ljuba žena, in tudi otroci naj molijo k dobremu Bogu, da me občuva sovražnih krogel in da me zdravega privede nazaj v domači kraj, v mile mir Slovenske gorice.

Lepo pozdravlja in v duhu objame Tebe in otroke

Tvoj izpreobrnjeni

mož Tomaž.

Kdo popiše veselje Nežino, ko je prečitala to-le pismo. Solze veselja so ji stopile v oči. Takoj se je odpravila k Trezi, ter je pismo v njeni navzočnosti še enkrat na glas prečitala. Tudi Treza je bila ginja, zakaj verjela je, da bo ostal domaž gotovo mož-beseda, ko pride domov.

ščiti vkrcevanje in spremlja poražene in bežeče laške čete.

Jadransko vprašanje rešeno.

Glasilu Clemenceau-jevo, „Homme Euchariste“, govori o položaju v Albaniji in vpraša, ali niso bojne sile v Valoni tako nedelavne, kakor one v Solun. Ker je Kavaja zasedena, je s tem jadransko vprašanje in albansko z njim dejansko rešeno. O tem ne sme biti nikake iluzije več.

Italijansko bojišče.

Vreme otežkočuje vojna podvzeta na italijanskem bojišču. V zaledju vidi histerični ljudje sedaj vsak čas kak aeroplan, ki meče bombe na naše kraje. Celo ko je snežilo, so krožile take neumne vesti okoli.

Za napad na Ljubljano so odgovorili naši letalci z napadom na Lombardijo.

Naš odgovor na napad na Ljubljano.

Vojni poročevalci poročajo 22. t. m. iz vojne-ga tiskovnega stana:

C. in kr. letala so poletela v Gornjo Italijo, da odgovore primerno na ponesrečene italijanske napade na Ljubljano. Vrgla so s popolnim uspehom veliko bomb na nekatere zgornje italijanske industrijske kraje. Dve letali sta poleteli do Milana. Obstreljevali so sicer naše letalce ljuto, a vsa c. in kr. letala so se vrnila nepoškodovana. Škoda v italijanskih mestih mora biti zelo velika.

Italijanski kralj na fronti.

Vojni poročevalec lista „Neue Freie Presse“ poroča:

Kralj Viktor Emanuel se trudi, da bi dosegel večjo priljubljenost med vojaštvom. Po četrti soški bitki ga je baje general Cadorna izrečno prosil, naj se vzdrži naporov in naj ne izpostavlja svoje osebe nevarnosti, ali zdi se, da kralj noče poslušati tega sveta. Govori se, da je hotel odstopiti vrhovno poveljstvo svoje armade Cadorni in mu podeliti čast feldmaršala, Cadorna pa je odklonil in prosil, naj se odloži podelitev te časti dotlej, da bo Gorica osvojena. Po drugi strani se zatrjuje, da je hotel kralj s to častjo in povišanjem Cadorne ustvariti ne le mesto slično onemu Joffreja, marveč tudi zvrniti odgovornost za vse vojaške neuspehe na Cadorno. Poleg kralja in Cadorne so vojskovodje general Porro, šef operacijske pisarne, in vojvoda d' Aosta, poveljnik 3. pred Gorico stoječe armade. Kralj nosi vedno uniformo svojih grenadirjev. Njegova dva polka iz Pijemonta, ki sta mu najbolj pri sreči, sta mu napravila doslej malo veselja. Tudi zadnjič, ko sta hotela prebiti fronto pri hribu Kosiču, so ju vrgli naši črno-vojniki nazaj in ujeli 198 vojakov. Kralj gre vsak dan na fronto, obiskuje rezervne čete in bolnice, razdeljuje mala darila in je zelo radodaren z vspodbujalnimi besedami. On je na fronti menažo navadnega vojaštva, se vsede na tla k vojakom in se pogovarja z njimi včasih do mraka. Ob takih prilikah se ne vrne v glavni stan, marveč prenoči v Krminu ali Vidmu v kmečkih hišah, odkoder odide zjutraj zgodaj že zopet med vojake.

Italija noče vojske z Nemčijo.

Giolittijev list „Stampa“ piše, da ni verjetno, da bi Italija napovedala Nemčiji vojsko. Tudi se ni bati, da bi Nemci šli dalje, nego da so z Italijo pretrgali diplomatske vezi.

Zanimivo bi bilo na vsak način izvedeti, zakaj si Italijani ali Nemci ne napovejo vojske. Ali obstoji med njimi kaka tajna pogodba, ali so res samo ozir na Rumunijo morodajni?

Rusko bojišče.

Z ruske fronte ni nič posebnega. Vsa pozornost se obrača sedaj na govore in dogodke v dumu. O tem govorimo na drugem mestu.

Mrzlična delavnost ob besarabski meji.

„Berliner Tagblatt“ poroča: Za ruskimi črtami se mrzlično nemirno dela. Čete predstavljajo in sestavljajo. Po izpovedbi ruskih častnikov ni več general Ivanov poveljnik ob besarabski meji, temveč general Kurilov. Potovalci iz Besarabije potrjujejo, da ob besarabski meji neprenehoma nastopajo nove čete, in da se delajo velikanske utrdbe. Car je baje za to, da se ofenziva nadaljuje, toda njegovo spremstvo je z o-

zirom na zadnje velike ruske izgube proti vsaki ofenzivi.

Iz ruskih listov.

„Rječ“ poroča: Osrednji velesili sta zbrali ob Stripi in v Bukovini 1.000.000 mož. Rusko armado že čaka ob rumunski meji zato trd oreh. Ruska ofenziva je tu zelo počasna tudi radi izredno močnih avstrijskih utrd. Naj se nič ne očita ruskemu vojnemu vodstvu, ker postopa previdno. Nemci poizkušajo ne prestando prodirati pri Rigi, posebno napadajo otok Glaudan.

„Moskovske Vedomosti“ pripovedujejo čudovite reči o novih kroglah, ki jih uporabljajo armade centralnih velesil. Učinkujejo naravnost uničevalno. — Prava moč osrednjih velesil se je razvila še le med vojsko. Z umetnostjo, ki se more občudovati, z delavnostjo, ki je ni enake, in z zglednim molkom sta dokončali svoje velikanske priprave. Rusi so pa z vojsko v Karpatih tako oslabili, da se dolgo časa niso mogli okreniti, kar sta pa sedaj izrabili spretno osrednji velesili.

Rusija gradi v Besarabiji nove železnice.

Iz Bukarešte se dne 23. februarja poroča:

V zadnjih dneh gradijo ruski pionirji pod vodstvom častnikov-inženirjev z mrzlično naglostjo nove železniške proge v Besarabiji. Zgradili so že novo železniško progo, ki veže mesti Chotin in Largo. Nadalje gradijo z vso naglico novo železnisko progo od Chotina do državne meje. V Podoliji pa gradijo več železnic v smeri proti državni meji. V južnem delu Besarabije so začeli graditi novo železniško progo, ki bo vezala mesti Reni in Ismail ob bregu reke Donave. Rusija gradi vse te železniške proge samo iz vojaških ozirov.

Turška bojišča.

Turško poročilo o padcu Erzeruma.

Carigrad, 21. februarja. Uradno poročilo. Naša armada se je umaknila, sledeč vojaškemu preudarku, brez izgub v pozicije, ki leže zapadno od Erzeruma, ko je prej uničila 15 km vzhodno od mesta ležeče pozicije in 50 starih topov, ki jih ni bilo mogoče transportirati. Od Rusov raširjena fantastična poročila, da so vplenili v Erzerumu 1000 topov in vjeli 80.000 mož, nasprotujejo resnici. V resnici se v okolici Erzeruma ni vršil noben boj, izven: i boje ki so se odigrali v omenjenih pozicijah. Tudi Erzerum v resnici ni bila trdnjava, marveč odprto mesto. V okolici se nahajajoči zastare i forti niso imeli nobene vojaške vrednosti. Iz tega vzroka ni prišlo v poštev, da bi bili mesto držali.

Pri Kut el Amari.

London, 21. februarja. Dne 17. in 19. februarja so metali sovražni letalci bombe na angleško taborišče pri Kut el Amari ki pa niso napravile nobene škode. Pomožne čete za generala Ayimerja zadovoljivo napredujejo.

Ob Sueškem prekopu

London, 21. februarja. Vrhovni poveljnik v Sredozemskem morju poroča: Pri poizvedovalnem poletu dne 20. februarja proti ekspoziranim sovražnim postojankam izhodno od Sueškega prekopa se je spustil neki naš letalec za 200 m višine ter z bombo težko 100 funtov razdeljal sovražno elektrarno pri El Hasami.

Senusi.

Italijanski listi poročajo, da so postavili Senusi do sedaj proti Angležem na bojišču samo kakih 3000 mož in da imajo še najmanj 10.000 mož rezerv. Listi se boje, da se bodo Senusi obrnili tudi proti italijanski posadki v Cirenaiki.

Iz Carigrada se poroča, da so Senusi zasedli Sivo, Solum in Said Be ani ter se bližajo Nilski dolini. Tudi Sudanska železnica je ogrožena.

Francosko bojišče.

Pri Verdunu so Nemci svoje postojanke potisnili bližje trdnjave. Ali bodo naskočili sedaj z vso silo tudi trdnjavo, se ne ve. Od severnih utrd so Nemci oddaljeni le 6 km.

Veliko se sedaj tudi piše o nameravani splošni nemški ofenzivi proti Francozom, koje začetek je baje sunek pri Verdunu. Koliko je na tem resnice, bode pokazala pač najbližja bodočnost.

Nemški uspeh severno od Verduna

Dne 21. t. m. so dosegle nemške čete pod poveljstvom nemškega prestolonaslednika severno od Verduna lep uspeh. Ob črti Azannes—Consenvoye (oba kraja severno od Verduna) so vzeli v dolgosti 10 km prvo francosko črto ter prodrli 3 km naprej. S tem so pred vsem zboljšali svoje stališče, kajti francoske postojanke so stale na bregovih, odkoder se je dalo opazovati gibanje nemških čet, v drugi vrsti pa so prišli bližje ob trdnjavo Verdun.

Nemci Francoze pri Verdunu presenetili.

Nemški sunek ob Maasi pri Verdunu je francosko vojno poveljstvo kljub namigavanju v listih popolnoma presenetil. Pač so Francozi pričakovali nemško ofenzivo, toda zgoraj v Flandriji proti Calaisu in Dunkirihu. Tam so se Francozi tudi pripravili za nemške napade.

Naši možnarji pod Belfortom.

Svicarski list „Gazette de Lausanne“ poroča po poročilih vojaškega uradnika iz kraja Belte v bližini Belforta, da avstrijske možnarske baterije mečejo v trdnjavo Belfort 800 kg težke krogle. Obstreljevanje je bilo zadnje dni tako strašno, da so hiše v daljšem okrožju trepetale, ako je padla avstrijska krogla na tla.

Politične vesti.

Dunajska krščansko-socialna stranka je imela sedaj tri dni na Dunaju zborovanje, na katerem je delala načrte za prihodnost. Deželni maršal princ Liechtenstein je govoril o zunanji politiki in izrekel prepričanje, da ostane Avstro-Ogrska za vse čase v zvezi z Nemčijo, napovedal, da se bližajo rešitvi ustavni problemi, ki se morajo tako rešiti, da bo narodno majoriziranje izključeno in zahteval uvedbo nemške „Verkehrssprache.“ Župan Weisskirchner je nato povdarjal nemški značaj Dunaja.

Tepeni iredentisti. Par mladih Tržačanov, ki je pobegnilo začetkom vojske v Florencia, je po florentinskih ulicah demonstriralo za Italijo in proti Avstriji. Toda to je meščane tako ozlovoljilo, da so s palicami nastopili proti tržaškim fantalinom in jih pošteno naklestili. Nazadnje so karabinijeri naredili red in mir.

Saksonski poslanik grof Rex. Umrli je na Dunaju tamkajšnji saksonski poslanik grof Rex v 58. letu svoje starosti.

Za župana v Celovcu je bil s 16 proti 8 glasom izvoljen Friderik baron Wetzelar.

Velika železniška nesreča na Sedmograškem.

Iz mesta Brašovo na Sedmograškem se dne 21. februarja poroča: Na rumunski postaji Predeal so v nedeljo, dne 20. februarja k tovrstnemu vlaku, ki je vozil 23 vozov rumunskega žita v Avstrijo, pripeli 16 drugih vozov, ki pa niso bili določeni za isti vlak. Iz Predeala proti Brašovu (Kronstadt) železniški tir zelo pada. Ker na zadnjih 16 vozovih, ki so bili tudi težko obloženi, ni bilo nobene zavirače, je tovorni vlak drvel z velikansko naglico po tiru navzdol. Vsi napo i železniških uslužbencev in vse zaviranje prednjih, z dragocenim žitom obloženih vozov, je bilo zaman.

Malo pred postajo Felö-Tömös je skočilo vseh 16 zadnjih vozov s tira, se odtrgalo od ostalih vozov in se prekucnilo. Vseh 16 vozov se je razloilo. Prednji del vlaka pa je drvel z neznansko naglico dalje. Strčjevodji se je že skoro posrečilo hitrost vlaka zmanjšati s tem, da je dajal na vso moč protipar. V tem hipu pa so 4 zadnji vozovi, kateri so bili napolnjeni z oljem, zavozili z vso silo v prednji del vlaka. Učinek je bil grozovit. Cel vlak se je hipoma prekucnil. Lokomotive in vo-

zovi so bili skupen kup razvalin. Izpod razvalin se je dvigal plamen. Voz, v katerem so bili sprevodniki, se je postavil navpič in se prekucnil čez lokomotivo na drugo stran in se razbil.

Pomoč je bila hitro pri rokah. Kot prvo žrtev nesreče, so izlekli izpod gorečih razvalin strojevodjo Banyanija, ki je živ zgorel. Og nj iz lokomotive se je vsul na nesrečneža. Ne daleč proč od njega je ležal železničar iz Reke, Jožef Moric. Izpod razvalin so potegnili tudi mrtvega zavirača Jožefa Rojsa iz Reke in kurjača Jožefa Kubo iz Nagy-Tapolcsanyja. Težko ranjeni so bili sprevodnika Jožef Horvat pomožni zavirač Andrej Antal in delavec Andrej Gašpar. Lahko ranjen je bil vlakovodja Poponyji. Prvi so prihiteli ponesrečenim na pomoč rumunski zdravniki iz Predeal. Ranjenice so spravili v Braşevo.

Pogled na kraj nesreče je bil grozen. Cel kupi razbitih vozov so ležali na progi in poleg proge. Večina vozov je zgorela, ker se je olje razlilo po razbitih delih vozov. Mnogo delov vozov je ležalo po 40—50 m daleč na polju. Tračnice so vse razbite, istotako tudi tir v daljavi 20 metrov. Nesrečo so zakrivali rumunski železničarji.

Raznoterosti.

† **Župnik Janko Munda.** Dne 22. febr. je na Dobrni po dolgem, mučnem trpljenju mirno v Gospodu zaspal č. g. župnik v p. Janko Munda. Pogreb se je vršil 24. febr., ob 9. uri, na Dobrni. Pred kratkim se je iskal zdravja pri usmiljenih bratih v Gradu, odkoder se je dne 12. febr. zopet vrnil v Dobrno, kjer je po hudih bolečinah podlegel svoji dolgotrajni bolezni. — Rojen je bil dne 10. junija 1864 v Ormožu in v mašnika posvečen dne 11. julija 1889. Za kaplana je služboval v Smartnem na Pohorju, na Bizeljskem, Vranskem, v Loki, v Olimju, na Ptujski gori, pri Sv. Marku pri Ptuj, pri Sv. Benediktu v Slov. gor., pri Sv. Ilju pod Turjakom do leta 1901, ko je postal provizor pri Sv. Joštu na Kozjaku. Dne 24. avgusta 1902 je pa postal župnik istotam, kjer je župnikoval celih 10 let do dne 1. junija 1912, ko je stopil v pokoj. Svetila mu večna luč!

Duhovniške vesti. Č. g. Janez Žagar, kaplan v Čadramu, pride za provizorja na Dobje. — Prestavljena sta č. gg. kaplana Janez Razbornik iz Jarenine v Čadram in Andrej Klobasa iz Črešnjevca v Jarenino.

Profesor Ernest Mach. Umrl je dne 19. t. m. v svoji vili pri Monakovem znani dunajski fizik in filozof profesor Ernest Mach, 78 let star. Profesor Mach je bil tudi član gosposke zbornice.

Odlikovanje generala Pflanzer-Baltina. Cesar je podelil generalu kavalerije Karlu baronu pl. Pflanzer-Baltinu v priznanje zmagovitega vodstva njegove armade vojaški zaslužni križec prve vrste z vojnim okraskom.

Plemstvo je cesar podelil županu dr. Weisselbergerju v Černovicah, radi njegovega domoljubnega zadržanja, ko so bili Rusi v Černovicah.

Odlikovan slovenski poročnik. Vladimir Vauhnik, sin nadučtelja g. Mihaela Vauhnik pri Sv. Marku niže Ptuja, se je na ruskem bojišču tako hrabro boril, da je bil odlikovan s srebrno kolajno I. vrste. Na italijanskem bojišču (pri Gorici) je dne 27. januarja bil Vauhnik ranjen v trebuh in se sedaj zdravi v neki dunajski bolnišnici. Vauhnik je bil l. 1914 prvi odličnjak mariborske kadetnice. Svoji teti gosp. Thalerjevi v Št. Ilju je te dni pisal, da se mu stanje že boljša. Vauhnik je dobil tudi cesarjevo pohvalno priznanje.

Za častnike imenovani učitelji. Učitelji Anton Zdolšek v Gornjem gradu, Jožef Moro v Marenbergu in Maksimilijan Smole v Račju so imenovani za poročnike.

Odlikovana častnika-učitelja. Praporščak Žiga Res, učitelj v Slovenjgradcu in praporščak Franc Poljak, učitelj v Mariboru sta odlikovana s srebrno hrabrotno kolajno.

Draginjske doklade uslužbencem južne železnice. Upravni svet južne železnice je dovolil v svoji seji dne 24. februarja podeliti uslužbencem južne železnice draginjske doklade za tekoče leto v približno taki izmeri, kakor jih je dovolila država svojim uslužbencem.

Oprostitev županov. Poljedelsko ministrstvo je naznanilo deželniemu kulturnemu svetu na Češkem, da je pri notranjem kakor tudi deželnoobrambovskem ministrstvu zaprosilo za širšo oprostitev županov od črnovojniške službe. Ministrstvo upa, da bo zadeva ugodno rešena. — Od druge strani izvemo, da sedanja začasna oprostitev županov in nekaterih občinskih svetovalcev velja samo do dne 15. marca; do te-

daj bo baje cela zadeva od višjih oblasti rešena. Občine naj torej vložijo ponovne prošnje, ako je dotični župan v občini res neobhodno potreben.

Za vojne invalide. Invalidi, ki so v vojski zgučili svoje zdrave ude in stoji premoženje in si sami ne morejo ničesar pri-lužiti, naj se obrnejo z dobro utemeljenimi prošnami na družbo za podporo vojnih invalidov na Dunaju. Naslov: »Gesellschaft zur Fürsorge für Kriegsinvalide« Dunaj, I, Augustengasse 2.

Za vdove in sirote padlih vojakov. Na Dunaju posluje posebna posredovalna a. ki daje brezplačno nasvete in pojasnila vdovam in sirotam padlih ali umrlih vojakov. Naslov: »Kuratorium der Berufsberatung der Kriegswitwen«, Dunaj, IV. Große Neugasse 8.

Plesne veselice za časa vojske prepovedane. Vsa okrajna glavarstva na Gorah in Avstrijskem so naročila županstvom, da je sedaj časa za vojske prepovedano prirejati plesne veselice. Za tozadavne prestopke je določena denarna globa do 200 kron ali do 20 dni zapora. To modro in posnemanja vredno odredbo utemljujejo glavarstva s tem, da bi bilo neokusno in bi neprijetno drnilo, če bi se prirejale v zaledju plesne veselice, dočim preliva na bojiščih na tisoče naših junakov svojo kri in se žrtvuje za cesarja in domovino.

Sneženi plaz zasul 150 vojakov. V ponedeljek smo že poročali o veliki nesreči, ki se je zgodila na Solnograškem v gorovju Hochkönig. Sneženi plaz je zahteval veliko večje žrtve, kot se je prvotno poročalo. Plaz je zasul pod seboj 150 vojakov-smučarjev. V soboto dne 19. februarja popoldne, ko so bili vojaki v gorski koči pri obedu, je z velikansko silo sneženi plaz zadel ob kočjo in je polovico odtrgal in s 150 vojakov vred drvel v globočino. 55 mrtvih vojakov so takoj izkopali; živih, a poškodovanih so rešili 75, 30 pa jih je še ostalo mrtvih pod plazom. 55 mrtvecev so v Bischofshofenu položili v skupen grob. Pogreb e slovesnosti je izvršil pomožni škof dr. Rieder iz Solnograda ob asistenci velikega števila duhovnikov. 55 raket ponesrečenih vojakov so peljali na 10 saneh iz Mühlbacha v Bischofshofen. Pogreba se je udeležilo več generalov in višjih častnikov. Ponesrečenci pripadajo pešpolkom št. 4, 64, 91 in 99, ter domobranstvu skrajne palke št. 1.

Vojaške takse. Predpisi zaradi plačevanja vojaških taks so nujno potrebni reforme. Sedaj na pr. morajo vojaško takso plačevati starši, kojih sinovi so na fronti ali v ujetništvu.

Strogi pogoji glede ujetnikov delavcev. Skoro povsod so se občine izrazile, da niso zadovoljne s pogoji, ki jih predpisuje nova vladna odločba glede ujetnikov-delavcev. Kardinalne točke, katere za naše kmete niso sprejemljive, so: 1. Kavcija 30 K za vsakega ujetnika; 2. dejstvo, da se ne bo več plačevalo 1 K odškodnine za hrano na dan; 3. določilo, da mora posestnik, ki ima na ete ujetnike, sam srbeti za zdravnika in za zdravljenje in 4. nepravilno urejena delovna doba. Cesarški namestnik grof Clary je pri vojnem ministrstvu posredujeval v prilog kmečkim zahtevam. Graški listi poročajo, da je pričakovati ugodne rešitve tega vprašanja.

Pokvarjenost mladih deklet v Gradcu. Letno poročilo graške mestne policije za l. 1915 je zrcalo, v katerem se spozna, da so v času vojne nastale v Gradcu prav žalostne razmere. Oddelek za mladinsko skrb je imel 1914. leta oprati z 3158 mladostnimi csebami, l. 1915. pa s 4755. V letu 1914. je imel opraviiti z 785 deklicami, l. 1915. pa z 1370. Zlasti se je pokazala velika pokvarjenost med deklicami. 544 jih je bilo naznanjenih sodišču, 686 jih je bilo prijatih zaradi potepanja. Posebno je obžalovanja vredno, kako se med dekleti širi prostitucija, največ vsled tega, ker matere nimajo časa nadzorovati svoje otroke in ker šoli odrasla dekleta ne morejo dobiti služb.

Morilec nadvojvode Franca Ferdinanda. Morilec nadvojvode Franca Ferdinanda, Princip, ki se nahaja v jetnišnici v mestu Terezin na Češkem, je bolan na jetiki. Morilec je zelo potr. Ko so mu povedali, da je moral srbski kralj Peter zapustiti svojo deželo in da so naše čete zasedle Srbijo, je postal zelo žalosten. Svojega zločina se zaveda vedno bolj. Ko so mu še povedali da je umrl Čabrinović, je postal tako potr., da ni mogel nič več govoriti.

Denarne pošiljatve našim vojakom v italijanskem ujetništvu. Nemška banka v Berlinu sprejema denarne pošiljatve namenjene našim vojakom

v italijanskem ujetništvu. Poštna hranilnica na Dunaju je izdala tozadavne položnice, ki se dobe brezplačno. Denarni znesek se mora glasiti v lirah. Na zadnji strani poštna položnice mora biti razločno napisano ime vojnega ujetnika in kraj, kjer se nahaja v ujetništvu. Tozadavne denarne pošiljatve sprejema vsak avstrijski poštni urad.

Zasebni poštni zavoji v Polo. Za zasebne poštna zavoj, namenjene za Polo, se morajo pristojbine plačati takoj pri oddaji. Zasebni poštni zavoji s poštnim povzetjem so začasno za Polo nedovoljeni.

Vojaška poštna cenzura v radgonskem in ljutomerskem okraju. Kakor smo že zadnjič kratko poročali, je upeljana tudi za politična okraja Radgona in Ljutomer takozvana vojaška poštna cenzura, ki je stopila v veljavo dne 25. februarja in sicer bo veljavna za vse poštna urade v političnih okrajih Radgona in Ljutomer. Ti poštni uradi so: Apače, Radenci, Halbenrain, Ivanjci, Mala Nedelja, Klösch, Križevci-Štajer-ko, Ljutomer, Sv. Jurij ob Ščavnici, Sp. Purkla, Cven pri Ljutomeru, Gersdorf, Cmurek, Sv. Ana na Krembergu in Weitersfeld. Torej veljajo tudi za ta okraja sledeče najvažnejše poštna določbe glede poštnega prometa: Vsa pisma se morajo izročiti na imenovanih poštnih uradih nezalepljena. Na vsaki poštni pošiljki mora biti napisano ime in bivališče odposiljateljevo. Na odrezku poštnih nakaznic ne sme biti razven naslova odposiljateljevega nobenega drugega pismenega obvestila. Zasebnim poštnim zavojem se ne sme priložiti nič pismenega in končno naj bodo zasebna pisma kolikor mogoče kratke vsebine.

Znižane cene v štajerskih kopališčih. Deželni odbor štajerski je dovolil revnim osebam, ki bi se rade zdravile v deželnih kopališčih v Rogaski Slatini in v Tobelbadu, znatno znižane cene. V Rogaski Slatini bo sprejetih 100 in v Tobelbadu tudi 100 revnejših oseb. Tozadavne prošnje, opremljene z ubožnim spričevalom, z zdravniškim spričevalom in z domovnico, se morajo vložiti najpozneje do 15. marca t. l. na štajerski dež. odbor.

Ogrska zvišala cene za pivo. Na Ogrskem so zvišali cene za pivo za 8 kron za hektoliter. Cene so že stopile v veljavo.

Velikanski dobiček nemških železolivarn. Železolivarna in tovarna železja Thale na Nemškem izplačuje letos svojim delničarjem za l. 1915 26 % čistega dobička, poleg tega pa še znaša posebni »vojni zaklad« 1.900.000 in zaklad za podporo uradnikov in delavcev 1.060.000 mark.

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Žatcu so pokupili v pretečeni dobi hmeljski trgovci iz Nemčije 260 bal hmelja. Pokupili so tudi okrog 60 bal tujega hmelja za ceno 50 K za 50 kg. Govori se, da pride v bližnjem času večje število hmeljskih trgovcev iz Nemčije in Švice na hmeljski trg v Žatec, vsled česar utegnejo cene za hmelj, zlasti za tuj hmelj, nekoliko poskočiti.

Anglija prepovedala uvoz hmelja. Anglijska vlada je prepovedala uvoz hmelja iz evropskih držav. Hmelj, katerega so pokupili švicarski trgovci v Žatcu na Češkem, ostane začasno shranjen v hmeljskih skladiščih v Žatcu.

Ponarejeni 50 kronski bankovci. V prometu kroži večje število 50 kronskih bankovcev. Ponarejeni so s prosto roko in povarvani s sivim in zelenim in rudečim barvilom. Papir je svetlejšje barve in cunjast. Od pristnih se jih prav lahko razločuje zaradi tega, ker je številka 50 ponarejena prav okorno s črnilom. Ker je bilo že več oseb prav občutno oškodovanih, se resno svari in opozarja na to novo sleparstvo.

Zopetno zvišanje cen za papir. Zveza avstrijskih tovarnarjev za iz elovanje papirja je sklenila, da vnovič z iša cene za papir, čeprav je šele pred nedavnim zvišala cene za časnikarski papir za celih 20 odstotkov. Med zvezo tovarnarjev in ministrstvom se vrše tačas glede zopetnega zvišanja cen pogajanja. Zopetno zvišanje cen za časnikarski papir bo tudi naše časopise hudo zadelo zlasti v tem času, ko so tudi cene za druge tiskarske potrebščine zelo poskočile.

Veliki požari v severni Italiji. V mestu Gepli je zgorela tamošnja velika tovarna za izdelovanje platna ter paromlin v katerem so mleli zito za armado. Škoda cenijo na 3 milijone lir. Dan po zneje dne 22. februarja je pa zgorelo v mestu Vico 30 hiš, škoda znaša okrog 5 milijonov lir. V mestu Vidale so pa zgorele tri velike tovarne za izdelovanje usnja. O lasti so odredile stroge preiskave, ker se je dogrnalo, da so puntarske osebe povzročile požare. Na vseh koncih in krajih tepe šiba božja nezvestega Italijana.

V Srbiji upeljan gregorijanski koledar. Generalni upravitelj Srbije, grof Salis-Seewies, je odredil, da je odslej naprej upeljan za ves uradni in javni promet v Srbiji gregorijanski koledar namesto dosedanjega julijanskega koledarja. Za cerkveno srbsko leto pa še ostane zanaprej v veljavi julijanski koledar.

Dopisi.

Maribor. Višji štabni zdravnik in poveljnik tukajšnje vojaške rezervne bolnišnice št. 2, Anton Wagner, je odlikovan z viteškim križcem Franc Jožefovega reda na traku vojaškega zaslužnega križca; asistenčni zdravnik 87. pešpolka dr. V. Höger je pa odlikovan z zlatim zaslužnim križcem s krono na traku hrabrostne kolajne.

Maribor. V prete enem tednu je bilo v našem mestu med nevojaškim prebivalstvom 7 slučajev skrlatice in 2 slučajja osepnic.

Maribor. Dne 23. februarja je umrla soproga tukajšnjega veletrgovca Joahima Turad, Ivana Turad. Pokopana je bila na judovskem pokopališču v Gradcu — Na bojišču je padel praporščak domačega domobranskega pešpolka Božidar Ogrizek, doma iz Maribora. Po smrti je bil odlikovan s srebrno hrabrostno kolajno 1. razreda.

Maribor. Prihodnji ponedeljek, dne 28. febr. ob 3. uri popoldne se vrši v porotni dvorani tukajšnjega okrožnega sodišča zborovanje županov in zaupnih mož celega okrajnega glavarstva v zadevi novih pogojev glede vojnih ujetnikov-delavcev. Vstop dovoljen vsem, ki se za zadevo zanimajo.

Maribor. Dne 19. februarja t. l. je umrl tukajšnji bogataš in bivši veleindustriec Anton Badl v starosti 85 let. Bil je mož stare korenine, zmeren in pošten. Za dobrodelne namene je sporočil lepe svote in sicer za invalide 47. pešpolka in 26. domobranskega pešpolka znesek 100.000 kron, pomožnemu društvu mariborskih gospa 1000 kron, občinskim ubogim v Krčevini pri Mariboru 5000 kron in še več drugim. Pogreb se je vršil dne 22. februarja.

Studenci pri Mariboru. Umrla je žena tukajšnjega ulužbenca južne železnice, Ivana Gabersček v 58. letu svoje starosti.

Sv. Peter pri Mariboru. Na gostiji Žižek Karla in Krivec Lizike v Hrenci se je nabralo dne 16. svečana 1916 za avstrijski Rudeči križ 20 K.

Hoče. Pri g. Rečniku v Spodnji Hoči št. 72 se bodo cesarski žrebci pripuščali in sicer od dne 1. marca naprej. Žrebci so lepi in težki. Pripuščalo se bo zjutraj ob 7. uri in popoldne od 5. uri.

Radgona. Umrla je gospa soproga radgonskega okrajnega glavarja grofa Stürgkha. Bila je za otroke in uboge dobrega srea ter jim veliko darovala. Bog ji plati v večnosti.

Slov. Bistrica. Umrla je Marija Vojčnik, sorodnica tukajšnjega trgovca Karola Kopač v visoki starosti 94 let. Nadalje je umrla sorodnica tukajšnjega nadučitelja Franca Kolečnik, Roza Strasser, istotako v visoki starosti 78 let.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Dne 18. februarja je nemila smrt pobrala mlado žrtev Ivana Vičar, pd. Jakupovega Hanzeka. Oče, ki služi cesarja, niti ne vé, da mu je njegov ljubček umrl. Naj Ivanček uživa nebeski raj!

Št. Vid pri Grobelnem. Denar v znesku okoli 80 kron je izgubil v nedeljo dne 13. t. m. pri blagajni na celjskem kolodvoru pred dohodom vlaka, ki pride v Celje ob pol 6. uri zvečer, nek mož iz Št. Vida pri Grobelnem. Kdor denar prinese, dobi nagrado. Pred nekaj mesci je izgubila neka tukajšnja žena na kolodvoru v Celju ali ji je bilo ukradeno na brzovlaku do Grobelnega 600—700 K. Pazite na denar!

Sv. Peter na Medvedovem selu. Pri nas se tudi v vojnem času pridno gibljemo. Občni zbor izobraževalnega društva je bil v nedeljo 6. februarja izporočila posnamemo, da so udje kljub vojnim nevarnostim prečitali 813 knjig. Ta dan in naslednjo nedeljo so naša dekleta predstavljala lepo naukov polno igro »Marijin otrok sem!« Nudila je dovolj zabave pa tudi pouka. Čisti dobiček smo darovali za »Rudeči križ«. — Naši Orli so se v zimi z pet vzbudili. Telovadri odsek šteje 12 izvršujočih članov, ki se dvakrat na teden snidejo k enourni telovadbi in na to k enournemu poučnemu shodu. Za orlovske cilje vlada veliko zanimanje. Pri proslavi končne slavne zmage hočejo sodelovati tudi naši Orli. Le krepko naprej po začetni poti!

Dekliška zveza — v starem letu glavna opora izobraževalnega društva — je imela svoj občni zbor v nedeljo, dne 13. februarja. Zanimivo poročilo zborovanje zopet priredi prihodnjo nedeljo, dne 27. febr. po večernicah. Dekleta vsa pod praprtjo naške zveze!

Šmarje pri Jelšah. Katoliško slovensko izobraževalno društvo v Šmarju pri Jelšah ima v nedeljo, dne 27. februarja, popoldne po večernicah, svoj občni zbor v kaplaniji v posojilnični sobi. Na dnevnem redu je med drugim sprejemanje novih članov in članic. Pridite v obilnem številu!

Zreče. Ta je v 86 letu življenja umrla vrla mati Brdnik Marija roj. Kordon, teta osebno znana in v Curihu ponesrečenega časnika Hansa Kordona, pristojnega v Zreče.

Zreče — Curih. Pri Sv. Ilju v Slov. goricah je nekdo naslovil dopisnico v Zreče. To krajevno ime so pa v naglici za »Zürich« brali, in je poslatev skoz mesto Curih v Švici brez vsake druge nadloge prispela v Zreče.

Celje. Neka posestnica je našla ležati v jarku ob cesti na Polulah mrtvo truplo neznanе moške osebe. Mrtvec je imel na levi strani glave rano, prizadeto vsled strele iz samokresa. Oblast preiskuje celozadevo.

Celje. V zadnjih dneh so umrle v tukajšnjih vojaških bolnišnicah sledeče vojaške osebe: Pešca Aleksander Bobjak in Anton Gezel ter topničar Jan. Trifunovič.

Rajhenburg. Dne 4. marca, na pustno nedeljo, priredi naše izobraževalno društvo zanimivo in poučljivo gledališko igro »Svoje glavna Minka.« Ker je čisti dobiček namenjen v podporo nesrečnih vojakov, ki so v vojski oslepel, vabimo k prav obilni udeležbi.

Zadnja poročila došla v petek dne 25. februarja.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 24. februarja.

Uradno se razglša:

Rusko bojišče.

Nobenih posebnih dogodkov.

Italijansko bojišče.

Nobenih posebnih dogodkov.

Albansko bojišče.

Naše čete v Albaniji so včeraj Italijane in njih Esad-paševe zvezne sodruge pri Draču pobile. Prepoldne so se naši bataljoni polastili, med tem ko so manjši oddelki prekoračili spodnji Arzen, zadnjih sovražnikovih predpostavk izhodno od Bazaršjaka. Opoldne je bila italijanska brigada Savonavrženatudi izmočno izdelane glavne postavke izhodno od gorej imenovanega kraja. Istočasno je druga kolona z naskokom zavzela okope pri kraju Sasso-Bianco, 10 km južnoizhodno od Drača. Sovražnik je zapustil v begu del svojih okopov in se je umaknil za notranji obrambni obroč. Sovražnik se zasleduje. Namestnik načelnika generalnega štaba: ol. Höfer, podmaršal.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

Berolin, 24. februarja.

Francosko bojišče.

Uspeh izhodno od reke Moze se je še razširil. Kraji Trabant, Haumont in Samoguent so zavzeti, celo gozdovito ozemlje severozahodno, severno in severoizhodno od kraja Beaumont kakor tudi kraja Herbebois je v naših rokah.

Južno od Metza je bila prednja francoska straža presenečena in ujetih čez 50 mož.

Rusko bojišče.

Ne severnem delu te fronte živahni artilerijski boji. Na mnogih mestih boji patrolj. Drugače nobenih posebnih dogodkov.

Balkansko bojišče.

Nič novega.

Nemški pomorski boji.

Iz Madrida se uradno poroča: V Santacruzi (Teneriffa) se je usidrala angleška ladja »Westburn« pod nemško zastavo, da si popravi poškodbe. Posadka znaša sedem mož, kojih eden ima na čepici ime »Moeve.« Pripeljala je seboj 206 ujetnikov, kate-

re je pobrala, ker je potopila 5 angleških in 1 belgijsko ladjo.

Asquith o miru.

V angleški spodnji zbornici je dne 23. febr. izjavil član delavske stranke Snowden, da si celi angleški narod želi ugodnega konca sedanje vojske. A tak konec in stalen mir se more doseči edino le potom pogajanj, ne pa z nadaljevanjem vojske. Snowden ne veruje na vojaško zmago, a je prepričan, da je že prišel čas za mirovna pogajanja. Končno je pozval vlado, naj naznani svoje mirovne pogoje. Skoro enak poziv je stavil vladi tudi bivši minister Trevelyan.

Ministrski predsednik Asquith je odgovoril, da je prava vsebina Snowdenovega govora: V Nemčiji vlada res resnična želja po miru. Na kaj pa se naslanja ta trditev? Asquith je opozarjal na zadnjo razpravo v nemškem državnem zboru, na govor drž. kancelarja, kateri je menda izjavil, da pozdravlja vsako približanje od druge strani. Vsakdo bi bil pripravljen istotako pozdraviti približanje od druge strani, a nemški kancelar ni povedal, da je pripravljen dati inicijativo. In ker je kancelar svojo izjavo izpopolnil s tem, ko je rekel poslancem, da se Nemčija ni pokazala kot sovražnica vseh narodov — ona Nemčija, ki je uničila in opustošila Belgijo in se trudi, da bi tudi Srbijo, Črnogoro in Poljsko ugonobila in uničila — se more taka izjava in v taki zvezi označiti samo kot nasilna in brezsrčna predrznost. Malovažnim kancelarjevim mirovnim pogojem — je izjavil Asquith dalje — bi priznal večjo važnost, ako bi njegove besede ne bile podprte z argumenti, ki so polni očitnega hinavstva in brezkoristnosti.

Zadevi hočem iti do dna. Poslanec Trevelyan me je za Snowdenom tudi vprašal, zakaj ne naznam mirovnih pogojev? Na to vprašanje sledeče odgovorim: V jasnih, direktnih, razumljivih in tehničnih besedah sem že svoj čas naznanil pogoje, pod katerimi je Anglija voljna, skleniti mir. Danes jih hočem ponoviti. Naši zavezniki so poučeni o njih, tudi nemškemu kancelarju so predobro znani. Kar sem rekel dne 9. nov. 1914, to še danes ponavljam: Meča, katerega nismo lahko potegnili, ne bomo prej vtaknili v nožnico, preden ne bo Belgija — in jaz hočem dostaviti: Srbija (del časa trajajoče prihrjevanje) — dobila v polni meri vsega in več kot vsega, kar je žrtvovala, nazaj, predne Francija ne bo močno proti napadu zavarovana, dokler pravice malih evropskih narodov ne bodo postavljene na obširno podlago in dokler vojaško gospodarstvo Prusije ne bo popolnoma in končno veljavno uničeno. In kaj še tukaj zdaj manjka glede jasnosti in razločnosti? Vprašam Trevelyan in nemškega kancelarja, kako bi naj jaz to še bolj jasno povedal, da bi vse naše ssvražnike prepričal, da je mir samo na tej podlagi mogoč in prej ne morejo naši hrabri zavezniki niti črke od tega opustiti, da ne bi vojske nadaljevali. (Viharno odobravanje.)

V ruski dumi.

Ministrski predsednik Stürmer je izrazil odločno voljo vlade, da bo nadaljevala vojsko do zmage. Predložil je dumi zakonske načrte za majhne kmet-ske občine, preosnovo mestnih statutow in ustvaritev zemstovov v Sibiriji. Mornariški minister Grigorovič je naznanil, da se je pomnožilo rusko brodovje v Izhodnem in Črnem morju. Poslanec Šidlovsky je v imenu naprednega bloka zahteval novo organizacijo države, katero naj izpelje vlada, opirja na zaupanje ljudstva.

Cenjenim naročnikom! Naročnikom, ki še niso poravnali zaostale naročnine, naznanjamo, da naj to store čimprej, ker jim sicer s 1. marcem list uide.

* P. n. gg. dušnim pastirjem se uljudno naznanja, da tiskarna sv. Cirila žal nima več nobenih svetinj na razpolago. Kovina je zasežena in se svetinje več ne izdelujejo.

Bazilika Matere Milosti v Mariboru. Knjižico »Sv. Anton Padovanski« prejmejo družbeniki zidanja in kinčanja cerkve Matere Milosti v dar pri frančiškanskem vratarju, kjer naj oglasijo.

Ranjeni, padli in ujeti.

Pešpolk štev. 87:

Ranjeno moštvo:

Pešec Ignacij Rajh, Sardinje, Ptuj; pešec Anton Rakun, Rečica, Celje; pešec Anton Rampre, Dornova, Ptuj; pešec Franc Razbornik, Sv. Miklavž pri Slovenjgradcu; pešec Franc Rednak, Sv. Vid, Slov. Gradec; pešec Jakob Remih, Blanca, Brežice; pešec Adam Rebec, Kalobje, Celje; pešec Jakob Rezman, Velika Pirešica, Celje; pešec Janez Rihterč, Ptuj; Sv. Barbara; pešec Matevž Rtanja, Savci, Ptuj; pešec Lovro Ritonja, Hajdin, Ptuj; pešec Jožef Rojnik, Sv. Peter, Celje; pešec Filip Rotovnik, Sv. Vid, Slovenjgradec; pešec Ljudovik Rožane, Sv. Jurij, Celje; pešec Rudolf Rožič, Janžev vrh, Slovenjgradec; poddesetnik Anton Rozman, Rečica, Celje; pešec Alojzij Rubič; pešec Oton Rup, Gornjigrad;

Pešec Tomaž Safhalter, Dobrna, Ptuj; desetnik Janez Sajteg, Gabrovlje, Konjice; pešec Jurij Šarlek, Brežice; pešec Peter Scheucher, Sv. Primož, Slovenjgradec; pešec Filip Schmid, Jurklošter, Celje; pešec Janez Sečnjak, Sele, Slovenjgradec; pešec Andrej Segal, Ptuj; pešec Gustav Selic, Laško, Celje; pešec Anton Selinšek, Ptuj; pešec Božidar Semečnik; pešec Vinko Senekovič, Trbovlje, Celje; pešec Šeruga Alojzij, Sv. Janž, Ptuj; pešec Štefan, Sešel, Sv. Vid, Slovenjgradec; pešec Franc Sevšek, Celje, Sv. Krištof; pešec Mihael Sibila, Sternice, Ptuj; desetnik Simon Sinko, Poličane, Slov. Bistrica; pešec Albert Šipek, Sv. Krištof, Celje; pešec Jurij Sitar, pešec Franc Skalic, Jurklošter, Celje; pešec Jožef Škerlovnik, Mislinja, Slovenjgradec; pešec Franc Skrabl, Sv. Boltenk, Ptuj; pešec Matija Skruba, Celje, Mozirje; pešec Jožef Skuhala, Ptuj; pešec Janez Slama, Ptuj; pešec Martin Smodiš, Mislinja, Slov. Gradec; pešec Ignacij Smole, Zibika, Celje; pešec Jožef Sorger, Arlica, Slovenjgradec; pešec Janez Sotler, Pišec, Brežice; pešec Alojzij Sovinc, Razbor, Slovenjgradec; pešec Marko Spegel, Kozjak pri Konjicah; pešec Simon Speglič, Ptujška gora, Ptuj; pešec Alojzij Spindler, Ljutomer; pešec Alojz Spötl, Konjice; pešec Janez Štifter, Prevalje; pešec Jožef Štifterl Ljubno, Celje; pešec Jožef Stopar, Zabukovje, Brežice; pešec Martin Stos, Drensko Rebro, Brežice; pešec Anton Strašek, Drensko Rebro, Brežice; pešec Franc Strašek, Prevorje, Brežice; pešec Otm. Strašek, Prevorje, Brežice; pešec Jožef Strgar, Nezbiše, Celje; pešec Franc Štrobl, Ptuj; pešec Valent. Stropnik, Topolšica, Slovenjgradec; pešec Franc Supanc, Sv. Jeronim, Celje; pešec Julij Šuster, Celje, Polzela; pešec Janez Švab, Golavabuka, Slovenjgradec; pešec Janez Svenšek, Ptuj;

Pešec Anton Tacer, Planina, Brežice; pešec Jakob Tanšek, Slivnica, Celje; pešec Mihael Tacer, Sv. Jurij, Celje; pešec Jurij Temnik, Tepanje, Konjice; pešec Terjav, Polzela, Celje; pešec Ferdinand Terjav, Sv. Andraž, Slovenjgradec; pešec Leopold Težak, Turški vrh, Ptuj; poddesetnik Peter Topolovec, Grušovec, Ptuj; pešec Edvard Topolovšek, Novacerkev, Celje; pešec Franc Tumpaj, Sv. Lovrenc, Ptuj; pešec Franc Turk, Mozirje, Celje; pešec Jan.

Turk; pešec Ljudovik Turk, Hajdin, Ptuj; desetnik Franc Turnšek, Kostrivnica, Ptuj;

Desetnik Urbanec Ignacij, Sele, Slovenjgradec; pešec Ignacij Urlep, Sladkagora, Šmarje;

Pešec Franc Valenšak, Trbovlje, Celje; poddesetnik Anton Vedlin, Majšperg, Ptuj; pešec Andrej Verbančič, Kog, Ptuj; poddesetnik Janez Verdcl, V. Pirešica, Celje; pešec Janez Verk, Ptuj; pešec Jožef Veršnik, Gornja Vižinga, Slovenjgradec; pešec Fr. Vertačnik, Novašitfa, Celje; pešec Jakob Vertačnik, Loka, Celje; pešec Franc Veselko, Godemarci, Ljutomer; pešec Franc Vezenc, Slovenjgradec; pešec J. Videnšek, Škofjavas, Celje; pešec Jožef Videnšek, Sv. Martin, Celje; pešec Janez Vidic, Sv. Peter, Celje; pešec Jožef Vidmar, Kapele, Brežice; četovodja Franc Vidovič, Sv. Vid, Ptuj; pešec Mihael Vidovič; pešec Janez Vidovič I, Jurovec, Ptuj; pešec Karol Višnar, Tepanje, Konjice; pešec Martin Vivod, Sv. Kungota, Celje; pešec Janez Vodopivec, Kapele, Brežice; četovodja Vinko Vogl, Kostrivnica, Ptuj; pešec Mihael Vogrine, Ptuj; pešec Anton Volčajnšek, Brežice, Sromlje; desetnik Franc Volčajnšek, Sromlje, Brežice; pešec Jožef Vouk, Sv. Jurij, Celje; poddes. Franc Vozlič, Samošani, Ptuj; pešec Franc Vrabcl, Ljutomer; pešec Franc Vreča, Orehovavas, Ljutomer; pešec Peter Vrečer, Sv. Rupert, Celje; pešec Franc Vršič, Sv. Lovrenc, Ptuj; pešec Franc Vertačnik, Blanca, Brežice; pešec Janez Vamenšek, Ptuj, Nadole; poddesetnik Avgust Vande, Mestni vrh, Ptuj; poddesetnik Boštjan Vaukman, Slovenjgradec;

Pešec Werfl Simon:

Pešec Janez Zadravec, Središče; pešec Martin Žager, Razbor, Slovenjgradec; pešec Franc Zalokar, Brežice; pešec Matija Zamuda, Sv. Rupert, Celje; pešec Franc Zapotnik, Trbovlje; pešec Martin Zavee, Vurberg; pešec Jakob Zebič, Kalobje, Celje; pešec Franc Zebuko, Mestni vrh, Ptuj; pešec Fr. Zelič, Sv. Rupert, Celje; pešec Jožef Žerak; desetnik Franc Žibret, Planina, Brežice; pešec Žibret Mart., Bizeljko, Brežice; pešec Franc Žičkar, Sv. Vid, Brežice; pešec Štefan Židar, Sv. Martin, Celje; pešec Anton Žilec, Radgona; pešec Žižman Feliks; pešec Ernest Žmave, Ljutomer; pešec Janez Žnidarič; pešec Jožef Žnidaršič, Loka, Celje; pešec Martin Žolgar, Zibika, Celje; pešec Alojzij Zoller, Celje; pešec Jožef Žumer, Sv. Trojica, Ptuj; pešec Anton Zupan, Sv. Peter, Brežice; pešec Karol Zupanc, Šmarje, Celje; pešec Anton Žveglar, Ptuj.

Pešpolk štev. 47:

Ranjeni častniki:

Rutar Jožef, praporščak.

Ujeti častniki:

Bernot Friderik, praporščak; Wieser Gregor, praporščak.

Padlo moštvo:

Benc Jakob, pešec, Maribor; Freisinger Anton, pešec; Gracej Martin, pešec, Tinje; Kaisersberger Janez, pešec, Maribor; Kamhofer Franc, pešec, Maribor; Koch Avgust, pešec,

Maribor; Komparič Jakob, pešec; Krešnik Mihael, pešec;

Landl Janez, pešec; Lindner Franc, pešec; Linhart Jožef, pešec; Löffler Karl, pešec; Maier Janez, pešec; Mild Viktor, poddesetnik; Muršec Rudolf, pešec, okolica Maribor; Ofner Franc, pešec; Ozimič Ignacij, pešec; Pajek Blaž, pešec, Slov. Bistrica; Perko Jan., pešec, Maribor; Posot Anton, pešec, Maribor, Kungota; Prednik Mihael, pešec, Stari trg; Premor Mihael, pešec, Slovenjgradec; Rizato Jožef, pešec; Uršler Jožef, pešec.

Domobranski pešpolk štev. 26:

Ranjeni častniki:

Schinnerer Pavel, polkovnik,

Padlo moštvo:

Berložnik Jožef, pešec, Velenje; Bogovič Mat., pešec, Kapele, Brežice; Divjak Alojzij, pešec, Maribor; Doler Franc, pešec, Velenje; Eisenkohl Jožef, pešec, Brežice; Fahnoger Jurij, pešec, Konjice; Fuchs Franc, pešec; Goličnik Jožef, stotnijski trobentač, Mozirje; Jager Jakob, pešec, Sv. Jurij, Celje; Kegl Alojzij, pešec, Ljutomer; Koletnik Janez, pešec, Ptuj; Kostanjevec Franc, pešec, Ptuj; Knez Franc, pešec, Brežice; Kladnik Simon, pešec; Klemenšek Matevž, pešec, Solčava, Celje; Krušič Pav., pešec, Škofjavas, Celje; Lupšina Janez, pešec, Bizejsko; Lipošek Ant., pešec, Brežice; Majcen Alojzij, pešec, Ptuj; Porta Ferdinand, pešec, Marenberg; Ročnik Franc, pešec, Ljubno; Sattler Jožef, pešec; Vrbnik Andrej, pešec, Konjice; Vršnik Martin, pešec, Solčava; Zupanc Anton, pešec, Ljutomer.

Pešpolk štev. 17:

Padlo moštvo:

Baznik Anton, pešec; Hostnik Alojzij, pešec; Jelenko Franc, pešec, Konjice; Jureš Jožef, pešec, Ljutomer; Jožef Kos, pešec, Slovenjgradec; Križnik Fran, pešec, Brežice; Klemenčič Franc, pešec, Ptuj; Kovče Matija, pešec, Konjice; Kraus Anton, pešec, Ptuj; Laznik Jožef, pešec, Slovenjgradec; Palz Jožef, pešec, Radgona; Šumah Jožef, pešec, Slovenjgradec; Saletinger Peter, pešec, Radgona; Selič Janez, pešec, Sv. Krištof, Celje; Slavik Robert, pešec; Starovašnik Leopold, pešec; Šuster Jurij, pešec, Celje; Ulčnik Andrej, pešec, Brežice; Vaupotič Franc, pešec; Vovk Janez, poddesetnik.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Koroška cesta št. 5,

priporoča sledeče molitvenike:

B. Bartol: Hoja za Marijo Devico, K 1.60.
B. Bartol: Nevesta Kristusova, zl. obr. K 3.40, rud. obr. K 2.50.
F. S. Bezjak: Marija zalostna mati 1887, K 1.50, zl. obr. K 2.—.
Bleiweis: Hči brezmadežne. Nauki za dekleta. Rud. obr. K 2.50.
Bleiweis: Tolažba dušam v vicah, rud. obr. K 1.20, zl. obreza K 2.—.
Jože Čede: Sveto opravilo 1913, K 1.20, zl. obr. K 1.50, do K 3.60.
Jože Čede: Malo sv. opravilo. Molitve za mladino. Rud. obr. 70 v; zl. obr. K 1.—.
Čigon Karol:
Angel varih, zl. obr. 60 vin.
Nebesa, naš dom. Razne vezave od K 1.50 do K 2.70.
Rajski glasovi. Razne vez. od K 1.40 do K 2.50.
Skrbi za dušo. Razne vez. od K 1.40 do K 2.50.
Godec Janez:
Kraljica vseh svetnikov in pomočnica kristjanov. Razne vez. od K 1.40 do K 2.50.
Češčena Marija. Razne vez. od K 1.20 do K 2.50.
Kvišku srca, molitvenik za otroke. Razne vezave od K 1.— do K 1.80.
Alfonz Ligvorij-Furlan: Prava nevesta Kristusova. Dve knjigi skupaj vezani K 3.—.
L. Herg: Venec pobožnih molitev in svetih pesmi za očitno in domačo službo božjo bogoljubnih kristjanov. 8. izdaja, rud. obr. K 3.—, zlata obr. K 3.50, K 4.— in K 4.20.
L. Herg: Venec sv. pesmi za domačo službo božjo (za-se vezane samo pesmi) K 2.—.
A. Kalan: T. Kempčana: Hodi za Kristusom. K 2.—.
Dr. A. Karlin: Priprava na smrt K 2.20.
Kerčon: Rafael, ali nauki in molitve za odraslo mladino 1895. Rud. obr. K 1.—, zlato obr. K 1.60.

Fr. Kosar: Nebeška hrana I. in II. del, po K 2.20.
Lintole, Mladini! Pogosto in vsakdanje sv. obhajilo. 30 vin. 20 iztisov ali več po 25 vin.
J. Pagani: Presv. Rešnje Telo. Zlata obreza K 2.20.
Dr. J. Pajek: Sv. Jožef. K 2.—.
J. Pavlič: Gospod, tebi mi pomagati! K 2.—.
Podgore: Sv. Spoved. K 2.—.
Pristov: Vir življenja in svetosti. Zlata obreza K 2.40.
Jožef Rozman: Družbine ali dekliške bukvice. Z rudečo obrezo K 3.—, z zlato obrezo K 3.50, K 4.—, in K 4.20.
Rozman: Krščanski vojak. Pouk slovenskim mladencem, ki so vpoklicani v vojaško službo. Broš. 80 vin.
Seigerschmied: Sv. Družina. K 2.—.
A. M. Slomšek: Življenja srečen pot. Nauki, vzgledi in molitve za mladeniče 1893. K 2.20.
Dr. J. Somrek: Prijatelj otroški ali darilo pobožnim šolarjem. Zlata obreza s sekircami 50 vin., zel. obreza s sekircami 40 vin., brez sekirc 36 vin.
Walser: Večna molitev pred Jezusom v zakramentu ljubezni. Veliki tisk. Rudeča obreza K 3.—, zlata obreza K 3.40.
Dr. J. Walter: Sv. rožni venec. K 2.—.
J. Zupančič: Dušna pomoč za bolnike. Molitve za umirajoče kristjane 1887. K 2.60.
Slava Gospodu (velike črke). K 2.80.
Družbenik Marijin. Molitvenik za Marijine družbe. Rudeča obreza K 1.50, zlata obreza K 2.30, šagrin K 2.80.
Družba vednega češenja v lavantinski škofiji. Dve molitveni uri pred sv. Rešnjim Telesom. Broš. 20 vin., vez. 30 vin.
Duhovni vrtec ali molitvenik za katoliško mladež s podukom za sv. birmo 1893. 80 vin.
Duhovno veselje, molitvenik za mladino. Razne vezave od K 1.40 do K 2.50.

Vrhove S. I.: Migljaji na razpotju življenja. Rudeča obreza 90 vin., zlata obreza K 1.10.
Božja pot na sv. gore. Popolen molitvenik. Zl. obr. 80 vin.
Lepo življenje in srečna smrt. Rudeča obreza K 1.40, zlata obreza K 1.80.
Gospod, usliši moje molitev. Razne vezave od K 1.40 do K 2.50.
Lepote najčistejšega Srca Marijinega. Komad 8 vin., 100 komadov K 7.—.
Marija, kraljica sre. Nauk o pravi pobožnosti do Matere božje. Rudeča obreza K 1.60, zlata obreza K 2.40.
Obljube presv. Srca Jezusovega. Komad 10 vin., 100 komadov K 9.—.
Sveta ura ali kašipot v nebeških domovino. Razne vezave od K 1.40 do K 2.50.
Segula: Na Kalvarijo, obsega 30 križevih potov in razne pobožnosti v čast trpljenju Kristusovemu. Cene K 2.50, K 3.20 in K 3.50. Po pošti 20 vin. več.
Zemljič: Marijino življenje. Broš. K 1.50, vez. K 2.—.
Tolažba nebeška. Velike črke, zlata obreza K 1.50.
Dušni vodnik v srečno večnost. Velike črke. Rud. obr. K 3.—.
Molite bratje! Velike črke. Rudeča obreza K 1.20, zlata obreza K 1.80.
Popotni tovariš za tretji red. Rudeča obreza K 1.80.
Pot v nebasa za tretji red. Rudeča obreza K 1.80, zlata K 2.40.
Furlan: Trinajst torkov v čast sv. Antonu Pad. Rudeča obreza K 1.20.
Scheyring: Sv. Anton Padovanski. Rudeča obreza K 1.20, zlata obreza K 2.40.
Pot k Bogu. Rudeča obreza K 1.20, zlata obreza K 1.60.
Baraga: Dušna paša. Rudeča obreza K 1.40.
Ključ nebeških vrat. Velike črke. Rudeča obreza 90 vin.
Getzemani in Golgota. Rudeča obreza K 2.60, zlata obr. K 3.60.

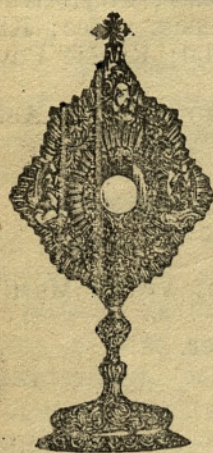
Denar se najbolje pošlje naprej. Za poštino je treba dodati za vsako knjigo 10 vin.

Priporočam č. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnih sveč. Voščene sveče prodajam kilogram po 5 K, milisveče pa zavojček po 2 K 40 v. Vosek kupujem kilogram po 2 K 40 v.

Duchek Franjo, svečar,
Maribor, Viktringhofova cesta.

Naznanjam, da sem odprl
odvetniško pisarno
v Celji na ringu št. 9.

Ivan Erhartič,
sodni svetnik v p.

Prva in največja delavnica za
cerkvena dela na slovenskem
jugu

K. Tratnik

specialist v izdelovanju cerkvenega
orodja in posode

Maribor Pfarrhofg. 3

se priporočam prečistiti duhovščini za naročila vsakovrstnih monstranc, kelihov, lestencev, svečnikov itd. Staro cerkveno orodje popravljam, pozlatim in posrebrim v ognju. — Za vsako delo jamčim. — Mnogo priznanih pisem na razpolago.

Pozor kmetovalci!

Ne zamudite takojšnji nakup zanesljivih in kaljivih semen na primer: domača detelja, nemška detelja (lucerna), pesa rumena in rudeča, trava, sploh vsa semena, kakor tudi vrtna in cvetlična od znane trdkke Mauthner, ki se dobijo pri domači trdkke

Ivan Ravnika, Celje.

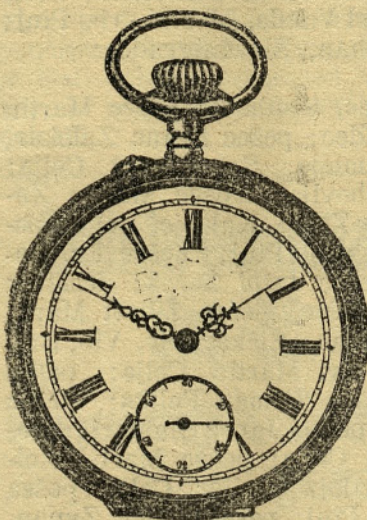
Prodaja se iz proste roke

v polnem obsegu rodovitna gorica v južni legi v Kozjanskem okraju, zasajena večinoma z najplemenitejšimi ameriškimi vrstami, lepo arondirana s površjem: jeden hektar, 34 arov, 69 kv. metrov, z dvema kleimi in dvema prešami, z verando, sobo in kuhinjo. Na prodaj je tudi vinska posoda. Pojasnila daje: Dr. Fr. Jankovič, Kozje na Štajerskem.

Od vojaške oblasti imenovani
komisar za nakupovanje sena in slame kupim vsako množino sena in slame

Anton Birkmajer,
Maribor, Melje šte. 29.

Ure! Ure!
V veliki izbiri in po nizkih cenah.

Srebrne ure za fante od 7 K
Srebrne ure damske od 8 K
Srebrne verižice od K 3 40
Sreb. verižice damske K 3 60
Zlate damske ure od 26 K

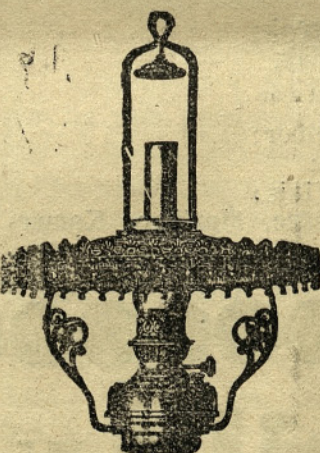
Za vsako uro se jamčim!

Precizijske ure, Schaffhausen,
Zenith, Omega, Eterne

Očala: Za kratkovidne nova,
zbojšana stekla.

Franjo Bureš Maribor

urar, zlatomer in očalar,
Tegetthofova cesta 39. Prvi urar od glav. kolodvora.

Edina štajerska steklarska narodna trgovina
Na debelo!

FRANC STRUPI :: CELJE
Graška cesta

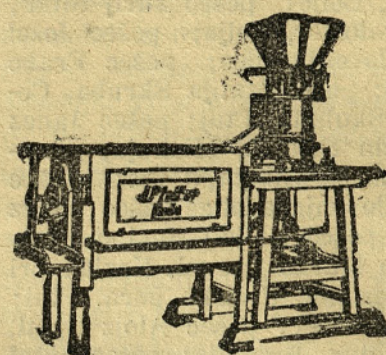
priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za vodobe. — Prevzete vse steklarskih del pri cerkvah in stavbah.
Najsolidnejša in točna postrežba.

Knjigarna, umetnine in muzikalije.

Goričar & Leskovšek
Celje

trgovina s papirjem, pisalnimi
in risalnimi potrebščinami na
debelo in drobno, priporoča:
trgovcem in preprodajalcem
velikansko izbero dopisnic
XX po raznih cenah. XX
Za gostilničarje:
Papirnat servijete vsled
novih predpisov namestnje v
Gradcu po zelo nizkih cenah.

Zelo važne za **KMETOVALCE!**

Velika izdelava posode za kmetov
v tej dragi stvari je, post
dobro domači mlin s stekleno
luminenjo, kakor se naloži pri
vseh: navedenih delovnih vo
nom mlinu.

Stem nepet novejši mlin
Pfeifer - jovec domači mlin
mlinom se namere napraviti iz
vsakega sruja, vsakovrstno mlin
in skrob (gris) za vse kmetije
in gospodstvo rabe s lahke in
redno gonitve, kakor tudi čisto
s živino, motorno in vodno mlinu.
Zahtevajte cenike brezplačno
in poštno preste.

Govarna za mline, kmetijske stroje, žage itd.,
lilvarna za železo in medenine

J. Pfeifer v Hočah

pri Mariboru (Štajersko)

Domače podjetje!

Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neom. zavezo

Obrestuje hranilne vloge po

4 1/2 %

od dneva vloge do dneva vzdiga.

Bentni davek plača posojilnica sama.

Dale posojila

na vknjižbo, na osebn kredit in na zastavo
vrednostnih listin pod zelo ugodnimi pogoji.
Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brez-
plačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

za stranke vsak delavnik od 9. do 12. ure
dopolne.

- Posojilnica daje tudi domače hranilnike.

v lastni hiši (Hotel „Pri bolem volu“) v Celju, Graška cesta 9, I. nadst.

Kmečka hranilnica in posojilnica v Ptuj

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Uradne ure

vsako sredo, vsak petek in vsak sejmski dan od 8.
do 12. ure in vsake nedelje od 8. do pol 10. ure do-
poldne. Vplačuje in izplačuje se redno samo ob uradnih
dnevih. Pojasnila se dajejo vsak dan od 8. do 12. ure dop.

Uradni prostori

se nahajajo v minoritskem samostanu v Ptuj.

Hranilne vloge

obrestuje po 4 1/2 %, od 1. in 16. v mesecu po vložitvi in do
15. in zadnjega pred dvigom. Nevzdignjene obresti se
koncem junija in decembra vsakega leta pripišejo glav-
nici ter kakor ta-le obrestujejo. Sprejemajo se hranilne
knjižice drugih zavodov kot vloge, ne da bi se pri tem
obrestovanje kaj prekinilo in ne da bi stranka imela pri
tem kakih potov ali sitnob.

Na razpolago so strankam brezplačno poštne-hranilne po-
ložnice št. 118.060 in domači nabiralniki.

Posojila

se dajejo na vknjižbo po 5 %, na vknjižbo in poročilo
po 5 1/2 %, na menice po 6 %, na zastavo vrednostnih
listin in tekoči račun pod ugodnimi pogoji.

Prevzamejo se dolгови pri drugih zavodih in zasebnih,
prošnje na sodnijo za vknjižbo in izbris vknjižbe dela
posojilnica brezplačno, stranka plača samo koleke.